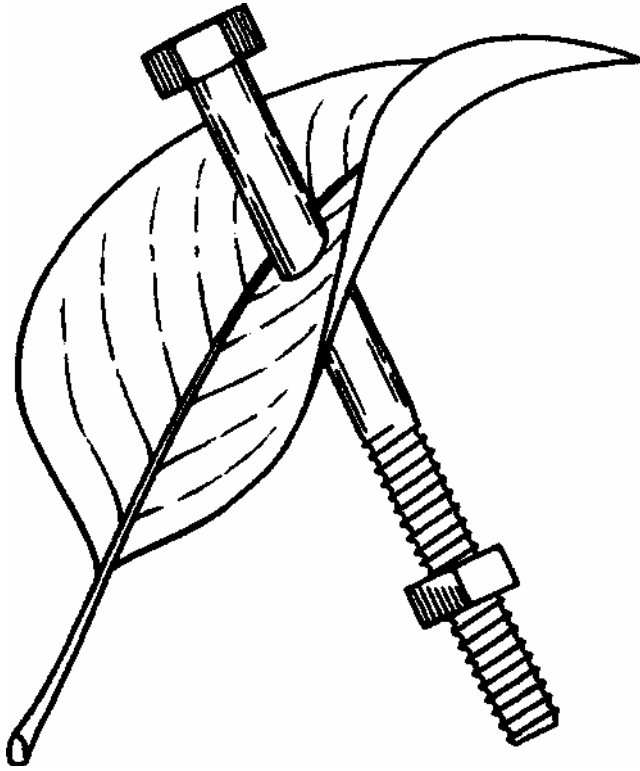

Heikki Havina

LUONTO JA KULTTUURI

Kokonaisvaltaista kulttuurikritiikkiä

TAKAKANNEN TEKSTI:

Ihmiskunnan suuret virheet:

1. Liiallinen, hillitsemätön lisääntyminen
2. Ihmisten hillitsemätön levinneisyys
3. Luontoa ryöstävät ja hävittävät elinkeinot
4. Ihmisrotujen sekoittaminen
5. Uskontoihin uskominen
6. Kunnian- ja vallanhimon hillitsemättömyys
7. Kaupunkiasutuksen suosiminen
8. Vanhan maatalouskulttuurin tuhoaminen
9. Tekniikan hillitön kehittäminen
10. Megalomania (suuruudenhulluus)
11. Kansainvälisen kaupan suosiminen
12. Teollinen ja kaupallinen kilpailu
13. Globalisointipyrkimykset
14. Kaiken hillitön monimutkaistaminen
15. Koulu- ja opisto-organisaatiot
16. Lapsille säädetty koulunkäyntipakko
17. Hallinnollinen sosialismi

Näiden virheiden tuhoiset kokonaisvaikutukset ovat lisääntyneet räjähdysmäisesti minun elinaikanani, ja tilanne näyttää jo täysin toivottomalta. Ihminen ei viisastu. Hän jatkaa mielettöntä riehuntaansa ja hävittää kaiken. Tarkoitan! KAIKEN! Sekä luonnon että kulttuurin.

Kustantaja:

Pentti Kähkönen
Enäjärventie 10 A 57
03100 Nummela
Puhelin (09) 568 0882

ISBN 952-91-8653-3

Sisällysluettelo:

A. IHMISEN SUURET VIRHEET.....	5
1. Hillitsemätön lisääntyminen.....	5
2. Hillitsemätön levinneisyys.....	5
3. Luonnonvaroja ryöstävät ja hävittävät elinkeinot.....	6
4. Ihmisrotujen sekoittaminen.....	6
5. Uskonnot.....	6
6. Kunnian- ja vallanhimon hillitsemättömyys.....	7
7. Kaupunkikulttuurin hillitsemätön laajentaminen.....	7
8. Perinteisen maatalouskulttuurin tuhoaminen.....	8
9. Tekniikan hillitön kehittäminen.....	8
10. Megalomania.....	9
11. Kansainvälisen kaupan hillitön laajentaminen.....	9
12. Kansainvälinen teollinen ja kaupallinen kilpailu.....	10
13. Globalisaatio.....	10
14. Kaiken hillitön monimutkaistaminen.....	10
15. Kouluinstituutio.....	11
16. Koulunkäyntipakko.....	12
17. Hallinnollinen sosialismi.....	12
B. VIRHEIDEN KORJAAMINEN	13
Tilannekatsaus.....	13
Kulttuurivalinta	14
Radikaaleja ratkaisuja	14
1. Ihmisten lisääntyminen ja lukumäärä.....	14
2. Ihmisen levinneisyys	15
3. Luontoa ryöstävät ja hävittävät elinkeinot	15
4. Ihmisrotujen sekoittaminen	15
5. Uskonnot	15
6. Kunnian ja vallan tavoittelu	16
7. Kaupunkikulttuuri	16
8. Maaseutukulttuuri.....	16
9. Tekniikka.....	16
10. Megalomania.....	17
11. Kansainvälinen kaupankäynti	17
12. Kansainvälinen teollinen ja kaupallinen kilpailu	17
13. Globalisaatio.....	17
14. Monimutkaisuus.....	17
15. Kouluinstituutio.....	17
16. Koulunkäyntipakko	18
17. Hallinnollinen sosialismi.....	18
C. MAAILMA VUONNA 3000	18
1. Ihmiskunta.....	19
2. Maapallon aluejako	20
3. Luonto ja elinkeinot	20
4. Ihmisrodut	21
5. Uskonnot	21
6. Hallitusvalta	21
7. Kaupungit.....	22
8. Maanomistus ja maaseudut	23
9. Tekniikka.....	24
10. Megalomania.....	27

11. Kansainvälinen kaupankäynti	27
12. Kansainvälinen kilpailu.....	27
13. Globalisaatio.....	27
14. Yksinkertaisuus	28
15. Opiskelu	28
16. Kulttuuritasapaino	29
17. Perhejärjestelmä	30
D. SUOMI VUONNA 3000	30
E. YLEISKATSAUS 3000	33
Mitä maailmassa on?	33
Mitä maailmassa ei enää ole?	33

A. IHMISEN SUURET VIRHEET

Ihmisen tieteellinen lajinimi *Homo sapiens* (viisas ihminen) on erheellinen tai valheellinen. "Viisas ihminen" olisi osannut elää siivommin tällä taivaankappaleella. Ihmisen jäljet ilmaisevat selvästi, että hän on ollut ja on edelleenkin *Homo stultus* (tyhmä ihminen) tai *Homo insanus* (sairas, mielenvikainen ihminen), jollei suorastaan *Bestia insana* (hullu elukka). Varmalta tuntuu, että kaikki muut eläinlajit taputtaisivat tassujaan ja päästäisivät huojennuksen huokauksen, jos julma ihmispeto pyyhkäistäisiin pois maapallolta.

Luettelen ja arvostelen tässä jaksossa pahimpia virheitä, jotka ihminen on lajielämänsä aikana tehnyt tai joita se... anteeksi: hän on parhaillaan tekemässä. Luettelosta ei tule täydellistä. Valitsen siihen vain sellaisia virheitä, jotka piinaavat minun molempia aivosolujani niin ankarasti, että ne kirkuvat tuskissaan.

1. Hillitsemätön lisääntyminen.

Suhteettoman suureksi paisunut ihmispopulaatio hävittää, ryöstää, myrkyttää ja saastuttaa luontoa niin raskaasti, että luonto on jo kokonaisuudessaan uhanalainen. Tämä virhe on erityisen paha ja vaarallinen, koska se vahvistaa monien muiden virheiden tuhoisia vaikutuksia. Jollei sitä korjata pikaisesti, tulevaisuuden portille on kaiverrettava Danten kalseat sanat: "Ken tästä käy, saa kaiken toivon heittää." Jos luonto murtuu, ihmiskunnaltakin putoaa pohja pois.

"Puolet maapallon kasvilajeista tulee kuolemaan sukupuuttoon lähitulevaisuudessa", ennustettiin radiosta 10.6.2004. Hätkähdin hämmästyksestä. Ennustus ylitti minun pahimmatkin kauhukuvitelmani. Tuntui siltä, että tuo järkyttävä uutinen ravistelisi ihmiset hereille ja pakottaisi heidät vihdoinkin keskustelemaan toimintansa tuhoisuudesta... Kattia kanssa! Ei mitään keskustelua! Mitäpä luonnosta! Ei sitä tarvita! Joutaa mennä! Meille riittää, kun palkka juoksee, auto kulkee, kalja virtaa, TV tohisee ja vessa vetää.

On merkillistä, ettei ihmisten hillitön lisääntyminen huolestuta valtakuntien hallituksiakaan, vaikka eliölajien sukupuuttokuolemat, vesistöjen saastuminen, kansojen väliset elintilataistelut, kaupunkiasutuksen katastrofaalinen laajeneminen, jatkuvasti pahenevat nälänhädät ja monet muut konkreettiset ilmiöt ovat jo kauan soitelleet hälytyskelloja. Tyhmyyttä vai roistomaista edesvastuuttomuutta?

2. Hillitsemätön levinneisyys.

Ihminen on anastanut itselleen koko maapallon, kuvittelee omistavansa sen ja vahvistaa jatkuvasti miehitystään. Kulttuuri raivaa luontoa tieltään metsäkoneiden ja puskutraktoreiden voimalla. Luonnontilaisia, elämälle kelpollisia alueita on jäljellä hyvin vähän, ja nekin ruhjoutuvat vuosi vuodelta pienemmiksi armottoman ihmishirviön teräskynsissä. Tällä perusteella voidaan sanoa, ettei luonnonsuojelua ole vielä aloitettukaan. Mitättömän pienet "luonnonsuojelualueet", joita on sinne tänne varattu, ovat luonnon kannalta täysin riittämättömiä, ja nekin raiskautuvat vähitellen kulttuurialueiksi, kun niistä kehitetään turistikeskuksia, joissa miljoonat ihmiset ajelevat autoillaan (kuten monissa tai kaikissa Yhdysvaltojen kansallispuistoissa on jo tapahtunut). Tosiasia on, että melkein kaikki suuret luonnoneläimet ovat jo uhanalaisia, koska ihminen on riistänyt niiltä elintilat ja teurastanut niitä säälimättä. Nyt joi Millainen on tilanne 1000 tai 10.000 vuoden kuluttua?

3. Luonnonvaroja ryöstävät ja hävittävät elinkeinot.

Esimerkkejä:

- a) Vuosituhansia jatkunut paimentolaisuus (erityisesti lampaiden ja vuohien kasvatusta), joka on raiskannut metsiä savanneiksi, savanneja aroiksi ja aroja autiomaiksi.
- b) Eroosiota ja deflaatiota aiheuttavat, ruokamultaa hävittävät maanviljely- ja karjanhoitomenetelmät.
- c) Riistaeläinten ja -lintujen ryöstöpyynti, joka on jo hävittänyt sukupuuttoon mammutit, alkuhärät, moalinnut, drontit, muuttokyyhkyt, siivettömät ruokit, stellerinmerilehmät ja lukemattomat muut arvokkaat lajit.
- d) Valaiden ja hylkeiden joukkoteurastukset.
- e) Hillitön ryöstökalastus, jossa käytetään konevoimaa ja kohtuuttoman tehokkaiksi kehitettyjä menetelmiä.
- f) Kivihiilen ja maaöljyn mieletön haaskaus.
- g) Metsien kaupalliset avohakkuut.

4. Ihmisrotujen sekoittaminen.

Maantieteellistä rotusekoitusta on esim. Brasiliassa ja Yhdysvalloissa. Sukupuolista rotusekoitusta ovat esim. mestitsit, mulatit ja sambot. Haitallisia seurauksia:

- a. Rotuongelmat ja roturiidat, joita ei kyetä ratkaisemaan katteettomien ihmisoikeuksien julistuksilla, ei yksipuolista suvaitsevaisuutta saarnaamalla eikä lakisääteistä mielipideterrorismia harjoittamalla. (Rotuviha voisi käytännössä hälvetä vasta sitten, kun koko ihmiskunta on sotkettu yhdeksi ja samaksi likaisenharmaaksi sekaroduksi.)
- b. Sukupuolinen rotusekoitus on geenimanipulointia, joka tuottaa luonnottomia tuloksia. (Se ei johda ihmisen perinnölliseen jalostumiseen, vaan rappeutumiseen.)
- c. Sukupuolinen rotusekoitus hävittää vähitellen kaikki alkuperäiset, luonnollisen valinnan luomat rodut. (On arvioitu, että ne ovat kadonneet kokonaan noin 700 vuoden kuluttua.)

5. Uskonnot.

Ihmistä on aina riivannut sokea, fanaattinen usko näkymättömiin henkiin, jumaliin, paholaisiin ja kuolemattomiin sieluihin, joita ei todistettavasti ole olemassakaan. Kammottavia seurauksia:

- a) Noitien ja pappien ammattikunta, joka on käyttänyt ihmisten herkkäuskoisuutta häikäilemättömästi hyväkseen.
- b) Tuhannet erilaiset uskonnot, jotka ovat aikojen kuluessa aiheuttaneet suunnattomasti
 - kärsimyksiä, verenvuodatusta ja surua (esim. ihmisuhrit, uskonsodat, kerettiläis- ja noitavainot),
 - taloudellista haaskausta (esim. temppelirakennukset),
 - yhteiskunnallista sortoa ja pakkovaltaa (esim. naisten sorto islamilaisissa maissa),
 - mieletöntä käyttäytymistä (esim. pyhiinvaellukset ja syntyvyyden säännöstelyn vastustaminen),
 - moraalista valheellisuutta (esim. ihmisen korottaminen "jumalan kuvaksi" tai "luomakunnan kruunuksi"),
 - älyllistä epärehellisyyttä (esim. uskomisen vaatimus),
 - psyykkistä ahdistusta (esim. helvetin pelko) ja

- mielisairautta. ("Mielisairaalat ovat täynnä uskovaisia", kirjoitti kerran eräs suomalainen lääkäri.)

Uskonnot ovat tuottaneet ihmiskunnalle kärsimyksiä ja onnettomuuksia enemmän kuin mikään muu vaikuttava tekijä.

6. Kunnian- ja vallanhimon hillitsemättömyys.

Tarkoitan: Kunnian- ja vallan tavoittelua ei ole ryhdytty valvomaan riittävästi eikä hillitsemään kyllin tehokkaasti, vaikka se on piinannut ihmiskuntaa jo vuosituhansia ja tuottanut karmalia seurauksia:

- Poliittiset ja uskonnolliset hirmuhallitukset ja hirmuhallitsijat ovat saaneet ja saavat tänäkin päivänä sortaa ja rääkätä kansoja milloin missäkin.
- On keksitty ja levitetty esteettömästi sotaisia aatteita (esim. kansallissosialismia, marxismia ja muhamettilaisten "pyhää sotaa"), joilla tyhmiä ihmisiä on hurmattu ja huijattu tukemaan raakoja valtapyrkimyksiä.
- Yhteiskuntaluokkien, uskontokuntien ja valtakuntien välillä on käyty loputonta veristä valtataistelua, joka on tuottanut suunnattomasti raunioita, romua ja ruumiita.

Haitallinen vallan keskittäminen on luvallista käytäntöä myös demokraattisissa valtioissa: Poliittiset puolueet ja ammattijärjestöt keräävät jäseniltään demokraattista kansanvaltaa ja käyttävät sitä diktatorisena joukkovoimana hallituksen kiristämiseen ja kansan riistämiseen (esim. nykyisessä Suomessa). Onko se demokratiaa vai demonikratiaa?

7. Kaupunkikulttuurin hillitsemätön laajentaminen.

Haitallisia vaikutuksia:

- Laajeneva kaupunki hävittää luonnon tieltään.
- Kaikki elintarvikkeet ja raaka-aineet, joita kaupunkilaiset tarvitsevat, on "kiskottava irti" luonnosta, kaupunkien ulkopuolelta. Kaupunkikulttuurin hillitsemätön kasvu merkitsee siten myös luontoon ja luonnonvaroihin kohdistuvan rasituksen hillitsemätöntä kasvua.
- Maatalouden koneellistaminen (ks. kohta 8).
- Kaupunkilaiset antavat luonnolle takaisin vain jätteitä, saasteita ja myrkkyjä. Kaupungit ovat pahimpia ilman, jokien, järvien ja merien saastuttajia.
- Kaupunkilaiset eivät palauta biologisia viemärijätteitään lannoitteiksi pelloille. Tämän virheen he "korjaavat" toisella virheellä: valmistavat kemiallisia keinolannoitteita ja lähettävät niitä pelloille levitettäväksi.
- Kaupunkilaiset vieraantuvat luonnosta ja menettävät siten arvokkaimmat ominaisuudet, jotka luonto on ihmiselle lahjoittanut: terveyden, järkevyyden, taitavuuden ja rehellisyyden. Tyypillinen kaupunkilainen on raihmainen räpäle, tylsämielinen tollikka, surkea poropeukalo ja moraaliton roisto.

- g) Kaupunkielämän tyhjä, luonnon tarkoituksettomuus aiheuttaa mielenterveysongelmia. Suurin osa kaupunkilaisista on tavalla tai toisella mielisairaita.
- h) Kaikki taiteet turmeltuvat kaupungeissa humpuukiksi ja huijaukseksi (minkä kokemus on jo osoittanut).

8. Perinteisen maatalouskulttuurin tuhoaminen.

Perinteinen, perhekohtainen maatalouselinkeino muutetaan (tai on jo muutettu) koneelliseksi tuotantotoiminnaksi, joka tyydyttää vain laiskojen kaupunkilaisten tarpeita. Toisin sanoen:

- a) Tuhannet miljoonat ihmiset joutuvat (tai ovat jo joutuneet) luovuttamaan kotinsa ja maatilansa tunnettujen kaupunkilaisroistojen hankinta-asiamiehille.
- b) Heidän vanha, hienoksi hioutunut kulttuurinsa tuhotaan (tai on jo tuhottu), ja heidät pakotetaan (tai on jo pakotettu) alistumaan kaupunkilaisten palkkaorjiksi tai ahtautumaan kaupunkien slummeihin ja työttömyyskortistoihin.
- c) Koko ihmiskunnalta riistetään (tai on jo riistetty) se taloudellinen ja sosiaalinen perusturvallisuus, jonka perhekohtainen maatalous ennen antoi.

Tämä on ihmiskunnan suurin onnettomuus ja samalla törkein rikos, jonka kaupunkilaisroistot ovat tehneet!

Maalaiset katoavat (tai ovat jo kadonneet) maaseudulta, ja maataloustöitä suorittavat kaupunkilaisten bensiinipöhnäiset hankinta-asiamiehet eli maataloustuottajat, jotka haaskaavat energiaa, harjoittavat tuhoisaa monokulttuuria ja myrkyttävät luontoa. Koska ruoan kuluttajat eivät ole enää siellä, missä ruokaa tuotetaan, energiaa haaskaavat myös valtaviksi paisuneet elintarvikekuljetukset.

9. Tekniikan hillitön kehittäminen.

Se on muuttunut viime vuosikymmeninä kehittäminen. pakkomielteenomaiseksi kiihkoiluksi, jolla ei ole enää mitään järjellistä tarkoitusta. Liiallisella tekniikalla on haitallisia vaikutuksia niin paljon, että voin esitellä niitä tässä vain viitteellisesti:

- a) Luontoon kohdistuvan rasituksen suunnaton lisääntyminen: Luonto joutuu "kustantamaan" myös ihmisen rakentamat koneet.
- b) Koneet tehostavat ja jouduttavat luonnon tuhoamista.
- c) Tekninen kulttuuri tuottaa ja levittää kaikkialle saasteita ja myrkkyjä, jotka ovat biologisesti haitallisia tai tuhoisia. (Maapallo on muuttumassa myrkkypilleriksi.)
- d) Tekniikka eristää ihmisen luonnosta ja edistää kaupunkikulttuurin laajenemista (ks. kohta 7).
- e) Ihminen veltostuu ja surkastuu, kun koneet kuljettavat häntä ja tekevät työtä hänen puolestaan.
- f) Konekustannuksiin kuluu jatkuvasti suureneva osa kaikista ansiotyön ja tuotantotoiminnan nettotuloista, ja ihmisten osuus pienenee vastaavasti. (Ihmisten kulttuuri on muuttumassa koneiden kulttuuriksi.)
- g) Tekniikka aiheuttaa massiivista työttömyyttä, kun ihmiset korvataan koneilla (ks. kohta 8).
- h) Mielettömäksi paisunut henkilöautoliikenne,

- i) Energiaa haaskaava moottoriurheilu ja -huvittelu,
- j) Moottorien helvetillistä meteliä kaikkialla,
- k) Maanpinnan päällystäminen asfaltilla ja betonilla.
- l) Betonin käyttö rakennusaineena. (Suunnattomasti betoni-murskaa ja teräsromua tulevaisuudessa!)
- m) Uraanikaivokset, atomipommit ja ydinvoimalat,
- n) Biologiset ja kemialliset joukkotuhoaseet,
- o) Jne. loputtomiin.

10. Megalomania.

Megalomania (suuruudenhulluus) eli jatkuvan kasvun, kehityksen, laajenemisen ja paisumisen uskonto villitsi ihmiskunnan 1900-luvulla. Kaiken pitää jatkuvasti lisääntyä, suurentua ja tehostua. Mikään ei riitä, mihinkään ei saa pysähtyä! Kehitystoiminta on pakkotahtista, kilpailun kiihdyttämää rynnäkköä ja taistelua, jossa järjen ääni hukkuu koneiden jyrynyään ja hullujen huutoon: Lisää! Enemmän!! Vielä enemmän!!! Eikä kukaan näytä tajuavan, että luonto ja kulttuuri kiitävät luotijunan vauhdilla kammottavaa katastrofia kohti.

11. Kansainvälisen kaupan hillitön laajentaminen.

Haittavaikutuksia:

- a) Kansainvälinen kauppa edistää rahataloutta, rikkaiden rikastumista ja köyhien köyhymistä.
- b) Kansainvälinen kauppa suosii plantaasitaloutta (suurviljelmää), joka tuhoaa pienimuotoisen maatalouden (perheviljelmät), karkottaa pienviljelijät tiloiltaan ja orjuuttaa heidät palkkatyöläisiksi. (Vrt. kohta 8.)
- c) Plantaaseilla käytetään suuria, energiaa haaskaavia koneita ja luontoa myrkyttäviä kemikaaleja (keinolannoitteita ja torjunta-aineita).
- d) Plantaasien monokulttuuriviljelmät (= yhden ainoan kasvin viljelyalueet) ovat luonnon kannalta elämälle kelvottomia, myrkyllisiä autiomaita.
- e) Elintarvikkeiden vienti- ja tuontikauppa epätasaistaa tuotantotoimintaa: Monilla alueilla (esim. Yhdysvalloissa) viljellään maata ja rasitetaan luontoa paljon enemmän kuin paikallisen väestön tarpeet vaatisivat. Toisilla alueilla (esim. Suomessa) on peltoja heitetty hunningolle, koska paikallinen tyhmälistö ostaa ruokaa ulkomailta.
- f) Ihmisten lisääntymiseltä ja kaupunkien kasvulta puuttuu luonnollinen jarru, kun elintarvikkeita voidaan tuottaa mielin määrin muista maista.
- g) Kansallinen talous on horjuvalla pohjalla, jos se on liiaksi riippuvainen kansainvälisestä suhdanteista ja niiden ennalta arvaamattomista muutoksista.
- h) Kansallisten talousrakenteiden vääristymiä, jotka voivat aiheuttaa puutetta ja kurjuutta. Esimerkkejä: Oman maan suutarit ovat työttömiä, jos kaikki kengät tuodaan ulkomailta, ja omassa maassa voi vallita nälänhätä, jos pelloissa kasvatetaan liian paljon vientituotteita.
- i) Turhanpäiväisiä kulutustottumuksia (esim. banaanit, kookospähkinät ja muut trooppiset hedelmät Suomessa).
- j) Suunnattomasti turhaa kuljetustoimintaa, joka haaskaavaa energiaa ja saastuttaa luontoa.

12. Kansainvälinen teollinen ja kaupallinen kilpailu.

Valtakuntien ja talousalueiden välinen kilpailu on viime vuosikymmeninä kiihtynyt ja kiristynyt maailmansodaksi.

Haittavaikutuksia:

- a) Teollisuuden ja kaupan elinkeinoarvo on korostunut kohtuuttomaksi (ihmisten mielisä, ei todellisuudessa).
- b) Kansainvälinen kilpailukyky on (esim. Suomessa) korotettu itseisarvoksi, jota tavoitellaan kuin taivaan autuutta, vaikka se on jo selvästi kansallisten etujen vastaista.
- c) Kilpailu pakottaa alentamaan jatkuvasti tuotantokustannuksia ja tuotteiden hintoja. Tuotantotoiminnan tuottavuus heikkenee nopeasti, ja lopputuloksena häämöttää taloudellinen mahdottomuus: mikään tuotantotoiminta ei ole enää kannattavaa. Tekeekö ihmiskunta silloin konkurssin?
- d) Tuotantokustannuksia koetetaan alentaa tekniikan avulla: koneet töihin ja ihmiset työttömiksi!
- e) Tuotantokustannuksia koetetaan alentaa myös tuotantolaitoksia ja yrityksiä yhdistämällä ja laajentamalla: megalomaniia (ks. kohta 10). Tämäkin keino aiheuttaa työttömyyttä.
- f) Kilpailu kiristää koko elinkeinoelämän jatkuvaan sotatila jännitykseen, joka rasittaa ihmisiä ja himmentää heidän elämäniloaan. Ahdistusta, epävarmuutta, stressiä, pelkoa, pettymyksiä, epätoivoa, sairauksia, mielenterveysongelmia, itsemurhia! Tällaistaako tulee ihmiselämä olemaan loputtomasti, seuraavat miljoona vuotta?
- g) Yhteiskunnalliset pettymykset ja taloudelliset tappiot ovat valtavia, kun jokin suuri kansainvälinen yritys menettää kilpailukykynsä ja joutuu konkurssiin.
- h) Kulutus eli haaskaus lisääntyy, kun tuotteiden hintoja alennetaan. Tuotannon ja kuluksen kasvu tehostaa luonnon hävitystä, riistoa ja saastutusta.
- i) Suunnattomasti turhaa kuljetustoimintaa.

13. Globalisaatio.

"Maapalloistaminen" eli maapallonlaajuiseksi kehittäminen on megalomaanista (ks. kohta 10) kiihkoilua. Taloudellinen globalisaatio: ks. kohdat 11 ja 12. Kulttuuriglobalisaation tavoitteena on kulttuurien yhdenmukaistaminen. Toisin sanoen: Tuhotaan tuhat arvokasta kulttuuria ja luodaan tilalle yksi arvoton kulttuuri, joka on automaattisesti amerikkalainen konekulttuuri. Kehitysapu on yleensä tämän kulttuurin pakkosyöttöä.

Kokemus on jo osoittanut, että globalisaatio edistää parhaiten paikallisten ongelmien (esim. tartuntatautien, rikollisuuden, narkomanian, prostituution, terrorismin ja työttömyyden) leviämistä yleismaailmallisiksi.

14. Kaiken hillitön monimutkaistaminen.

Haitallisia seurauksia: monimutkaistaminen.

- a. Koko maailma on kaikenlaisten asetusten, lakien, säädösten, sääntöjen, direktiivien, normien, pykälien, standardien, kieltojen, käskyjen, määräysten, rajoitusten, suositusten, varoitusten, aikataulujen, käyttöohjeiden, käytänteiden, menetelmien, määräaiko-

jen, systeemien, toimintaohjeiden, vuorolistojen, kaavioiden, kaavojen, koodien, lyhenteiden, mallien, merkkien, mittojen, numeroiden, hintojen, taksojen, prosenttien, signaalien, symbolien, tunnusten, viittojen ja liittojen, nettien ja settien helvetillistä sekamelskaa, jota kukaan ei pysty enää kokonaisuutena käsittämään.

- b. Kaikenlaista informaatiota, mainontaa ja viihdettä tyrkytetään niin valtavia määriä, ettei tavallinen ihminen pysty ottamaan niistä vastaan sadatta osaakaan.
- c. Ihmiset ovat jo niin turtuneita ja tylsistyneitä, etteivät he yritä enää mitään ymmärtääkään. Koettavat vain olla ymmärtävän näköisiä ja ajelehtivat tahdottomasti virran vuolteessa. (Tuntuu tuskalliselta ajatella, että tällainen ylipaine-olotila on tarkoitettu tulevaisuuden kulttuuriksi.)
- d. Työttömyyttä ja työvoimapulaa esiintyy samanaikaisesti, kun työtehtävät on kehitetty niin monimutkaisiksi ja vaativiksi, että niitä pystyvät tai suostuvat tekemään vain kaikkein kovakalloisimmat fakki-idiootit.
- e. Liiallinen monimutkaisuus on kansallinen vaara kriisitilanteissa: Koko tuotantotoiminta voi äkkiä lamautua ja koko yhteiskunta suistua hallitsemattomaan kaaokseen.

15. Kouluinstituutio.

Koulunkäynti on laajentunut harvojen harrastuksesta kaikkien rasitukseksi. (Tämä osoittaa selvästi, että ihmisen kulttuuri on kehittynyt luonnottomaksi. Eihän millään muulla eläinlajilla ole kouluja! Jäniksenpoikaset, karhunpennut ja kaikki muutkin eläin-lapset saavat riittävän opetuksen omalta äidiltään.)

Kouluinstituutio on kulttuurimaissa tuhatkertaisesti yliarvostettu. Todellisuudessa se on arvon ja tarpeeton laitos. Jos sen valtavat kustannukset otetaan huomioon, sen "arvo" putoaa raskaasti negatiiviseksi. Perusteluja:

- a) Kouluinstituutio luotiin aikana, jolloin kelvolliset oppikirjat olivat harvinaisia ja liian kalliita: tarvittiin kouluja. Kelvollisia ja huokeita oppikirjoja on nyt riittävästi saatavissa, eikä kouluja enää tarvita. Kouluinstituution ainoa jäljellä oleva tehtävä on opettajien elättäminen.
- b) Minun havaintojeni mukaan koulujen palkkalistoilla on valtava leegio turhautuneita opettajia, jotka eivät yritäkään opettaa mitään. He yrittävät vain olla opettavanaan.
- c) Oppiminen ei tapahdu kouluissa, kuten yleisesti kuvitellaan. Se tapahtuu kotona, omissa oppikirjojen ääressä. Koulut vain jarruttavat ja vaikeuttavat opiskelua. (Keskikoulun ja lukion suorittamiseen kului ennen 8 vuotta, mutta minä tiedän kokemuksesta, että vastaavat opinnot voidaan suorittaa kotona 2,5 vuodessa.)
- d) Kouluinstituutio tukahduttaa tehokkaasti lasten ja nuorten lukuintoa ja opiskeluhalua.
- e) Kouluinstituutiolla, jota voidaan nimittää myös opettajamafiaksi, on epädemokraattinen ja epäoikeudenmukainen valta jakaa ihmiset oppineisiin ja oppimattomiin. Oppineiksi julistetaan virallisesti henkilöt, jotka ovat istuneet koulujen penkeillä ja elättäneet opettajiaan kyllin monta vuotta, vaikkeivät he olisi mitään opiskelleet. Oppimattomiksi leimataan kaikki muut henkilöt - sellaisetkin, jotka ovat opiskelleet omin päin vuosikymmeniä. Tämä on tahallista ja tarkoitushakuista valehtelemista!
- f) Kuten edellisestä ilmenee, virallisia oppiarvoja ei hankita päällä (= opiskelemalla), vaan perseellä (= kouluissa istumalla). Todellisilla oppineilla, jotka eivät ole voineet tai halunneet kiivetä kouluinstituution virallisia opintoputkiportaita, ei ole (ainakaan nyky-Suomessa) minkäänlaista mahdollisuutta saada opinnoistaan yhteiskunnallista tunnustusta. He ovat automaattisesti "epäpäteviä", ja heidän kulttuurityönsä tuhoaan vaikenemalla. Törkeää vääryyttä!

- g) "Korkeasti koulutetut" (mutta matalasti opiskelleet) henkilöt muodostavat tyhjän ja röyhkeän oppiarvoylimystön, joka miehittää kaikki kulttuuriasemat ja potkii todelliset tietäjät ja taitajat tieltään, koska näillä ei ole mafian jäsenkirjaa. Diktatorista sortovaltaa!

16. Koulunkäyntipakko.

Oppivelvollisuus eli koulunkäyntipakko, joka on säädetty lapsille, on länsimaisen kulttuurin törkeä moraaliharha. Puolustuskyvyttömät lapset on tuomittu sellaiseen paineräkkiin, johon aikuiset eivät alistuisi! Lasten on pakko käydä koulua, jossa sekä opettajat että toiset oppilaat (kouluterroristit) voivat kiusata heitä niin ankarasti ja herättää heissä niin hirvittävää pelkoa, etteivät he pysty edes ymmärtämään opetusta. Vaikka on todettu, että kolmasosa lapsista räökkäytyy koulussa psyykkisesti sairaiksi, räökkäystä jatketaan vain säälimättä. Helvettiin tällainen kulttuuri!

Muita huomautuksia:

- a) Lasten pitää "istua hiljaa" koulussa juuri siinä iässä, jossa heidän fyysinen kehityksensä vaatisi jatkuvaa, vilkasta ja voimakasta liikuntaa.
- b) Koulunkäynti vieroittaa lapset ja nuoret luonnosta, yhteiskunnasta, työnteosta ja omasta perheestäänkin.
- c) Lapset oppivat koulussa epärehellisyyttä, kurittomuutta, raakuutta ja ruokottomuutta.
- d) Kaikilla lapsilla ei ole synnynnäisiä kykyjä teoreettisen opetuksen omaksumiseen.
- e) Koulunkäyntiin eli kouluissa vetelehtimiseen kuluu kohtuuttoman monta vuotta ihmisen elinajasta.
- f) Koulutusajan jatkuva pidentäminen osoittaa selvästi, että kulttuurikehitys on mennyt raskaasti hakoteille. (Nyt puhutaan jo "elinikäisestä opiskelusta" — mutta elinikäisestä elämästä ei puhuta mitään!)

17. Hallinnollinen sosialismi.

(Tämä poliittisen terrorismin muoto on kehittynyt hyvin selväpiirteiseksi esim. nykyisessä Suomessa.)

Perheinstituutio on korvattu yhteiskunnallisilla holhouslaitoksilla, jotka eivät kuitenkaan voi korvata perinteistä perhejärjestelmää. Vanhemmat eivät huolehdi enää lapsistaan eivätkä lapset vanhemmistaan, ja koska yhteiskuntakaan ei pysty heistä huolehtimaan, seurauksena on suunnaton turvattomuus ja yksinäisyys. Avioliittoinstituution vesitys johtaa yksinäisyyteen myös keski-ikäisiä ihmisiä. Pahinta on kuitenkin, että ihmisiltä on riistetty henkilökohtainen toimeentulovastuu, joka antaisi heidän elämälleen arvokkaimman sisällön ja heidän toiminnalleen luonnollisen, tyydyttävän tarkoituksen. Vastuuttomaan joutilaisuuteen pakotetut ihmiset, joita yhteiskunta elättää almuillaan ja juottaa kaljapulloillaan, ovat todellisuudessa elämänsä menettäneitä, yhteiskunnasta pois potkittuja hylkiöitä.

Hallinnollinen holhous romahtaa helposti kriisitilanteissa. Kuka kerää ja kuljettaa pois yksinäiset vanhukset, jos esim. kokonaisen maakunnan asukkaat on äkkiä evakuoitava radioaktiivisen säteilyn takia? Perhejärjestelmä olisi turvallisempi: Perheet veisivät vanhukset mennessään.

Tiivistelmä

Edellä esitetty virheluettelo voidaan lyhentää ja tiivistää viideksi pääsyytteeksi:

1. Ihminen on lisääntynyt liikaa.
2. Ihminen on terrorisoinut luontoa.
3. Ihmiset ovat terrorisoineet toisiaan.
4. Ihminen on rakentanut liian paljon koneita.
5. Ihminen on turmellut oman onnensa.

B. VIRHEIDEN KORJAAMINEN

Tilannekatsaus

Ne tyhmyydet, jotka Homo stultus on tehnyt, ja ne rikokset, joihin Homo insanus on syyllistynyt, ovat tietenkin peruuttamattomia. Aika ei kulje edestakaisin, eikä tehtyä saa tekemättömäksi. On myös turha kuvitella, että ihminen viisastuisi, parantaisi tapojaan ja ryhtyisi ansaitsemaan Homo sapiens -nimeä. Monet yksilöt ovat toki niin tehneet, mutta heitä on liian vähän, ja ihmiskunnan yleiset käyttäytymissäännöt päättää edelleenkin suuri enemmistö eli "tyhmälistön diktatuuri", jota myös demo(ni)kratiaksi nimitetään, eikä siltä kannata odottaa minkäänlaista suunnanmuutosta. "Tyhmyyttä vastaan itse jumalatkin taistelevat turhaan" (Isaac Asimov). Tyhmälistö pysyy tyhmänä, ja ihmiskunta tulee kaahaamaan kaasuhuhjassa, hampaat irvessä ja mielipuolisuuden kiilto silmissä katkeraan loppuun saakka. Realistista toivoa ei ole.

Tuntuu kuitenkin tuskalliselta ajatella, että kaikki ne onnen ja hyvinvoinnin mahdollisuudet, jotka kohtalo ja luonto ovat ihmiselle tarjonneet, torjutaan tylästi ja uhrataan tyhmän ja roistomaisen roskaväen pohjattoman ahneuden, itsekkyyden ja vallanhimon tyydyttämiseen. Vielä tuskallisemmalta tuntuu ajatella niitä suunnattomia kärsimyksiä ja massiivisia tappioita, jotka ihmisen raivoisa kuolinkamppailu tulee vielä tuottamaan muille elollisille olennoille. Mutta kaikkein tuskallisimmalta tuntuu kuvitella sitä maailmaa, jonka ihminen jättää jälkeensä, kun hänen mieletön riehuntansa vihdoinkin päättyy ja hän hukkuu omiin sottiinsa. Onko luonto silloin tuhottu kokonaan? Ovatko kukat kuihtuneet ja perhoset kuolleet? Onko lintujen laulu vaiennut? Onko maapallo muuttunut myrkkypilleriksi? Onko meret saastutettu Napolinlahden kaltaiseksi viemärialtaiksi? Onko maanpinta päällystetty kauttaaltaan asfaltti- ja betonimurskalla, raunioilla, romukasoilla, lasinsirpaleilla, muoviriekaleilla ja kaatopaikkajätteillä?...

Ajattelevalla henkilöllä, joka näkee joka päivä ja ymmärtää selvästi, mitä tässä maailmassa tapahtuu, on neljä mahdollisuutta:

1. Hän voi jatkaa tuskallista murehtimistaan sydän-halvaukseen saakka.
2. Hän voi tehdä itsemurhan ja vapautua siten tuskallisista ajatuksista.
3. Hän voi juoda joka päivä päänsä niin täyteen, että tuskalliset ajatukset hukkuvat hulluuden houreisiin,
4. Hän voi panna "luukut" kiinni, linnoittautua yksinäisyyteen ja korvata tuskalliset ajatukset lohdullisilla unelmilla. Sellaisilla unelmilla, joissa hän voi kukistaa hallitsevan tyhmälistön, korjata kulttuurivirheet ja pelastaa luonnon. Paremman ihmisen, rauhallisemman maailman ja puhtaamman luonnon unelmilla!

Unelmat ovat tehokasta tuskanlääkettä, koska ne auttavat unohtamaan. Uneksikaamme!

Kulttuurivalinta

Eurooppalaisella kulttuurilla on ollut jo vuosisatoja dynaaminen, levoton luonne. Eurooppalaisia on Kolumbuksen päivästä lähtien riivannut kyltymätön tyytymättömyys, joka on ajanut heitä valloittamaan maita ja mantereita, kukistamaan vieraita kansoja, ryöstämään rikkauksia, taistelemaan luontoa vastaan ja rakentamaan avukseen kamalia koneita. Vaikka he olivat jo 1800-luvulla saavuttaneet ainoalaatuisen korkean kulttuuritason, he eivät ole siihen tyytyneet, vaan ovat jatkaneet ponnistelujaan yhä kiihkeämmin, ja meidän aikoinamme heidän sairautensa ilmenee jo uskonnonomaisena pakkomielleteenä. Mitään saavutuksia ei hyväksytä lopullisiksi. Kaiken pitää jatkuvasti kasvaa, kehittyä, paisua, laajentua, lisääntyä ja tehostua. Kulttuuri ei ole rauhallista elämistä ja turvallista jatkuvuutta — se on loputonta, tuhosuuntaista eteenpäin pyrkimistä, kilpailua, taistelua ja rynnäkköä. Jos taistelu johtaisi vain voitosta voittoon, sen voisi vielä jotenkin hyväksyä, mutta tappiot ovat jo kauan olleet voittoja suuremmat, ja nyt voidaan jo laskemalla todeta, että taistelu tulee johtamaan nopeasti luonnon tuhoutumiseen ja kulttuurin romahtamiseen. Maapallo on käynyt liian pieneksi.

No niin! Minä olen omissa unelmissani sanoutunut jyrkästi irti eurooppalaisesta kehityskonnosta, ja tämä perusratkaisu selittää melkein kaikki muut kulttuuriratkaisut, jotka olen omasta puolestani tehnyt. Minä en voi hyväksyä sellaista kulttuuria, joka rynnistää raivokkaasti eteenpäin ja koettaa aina vain vahvistaa ihmisen valtaa luonnon kustannuksella. Minä haluaisin sellaisen kulttuurin, joka perustuu turvallisiin tasapainotiloihin ja jossa vallitsee rauhallinen jatkuvuus. Tasapainotiloja pitäisi luoda erityisesti luonnon ja kulttuurin sekä ihmisen ja tekniikan välille, ja jatkuvuuden pitäisi olla niin vahvasti varmistettu, että luonto, ihminen ja kulttuuri voisivat olla olemassa vielä miljoonan vuoden kuluttuakin. Ihminen on mennyt jo liian pitkälle ja tehnyt liian paljon pahaa. Nyt peruutusvaihe päälle ja staattikka dynamiikan tilalle! Unelmissa ainakin...

Radikaaleja ratkaisuja

Tarkastelimme A-jaksossa "ihmisen suuria virheitä". Tarkastelemme niitä nyt uudelleen ja sommittelemme käyttäytymissääntöjä, jotka johtaisivat parempaan maailmaan ja turvallisempaan kulttuuriin.

1. Ihmisten lisääntyminen ja lukumäärä

Ihmisiä arvellaan olleen vain 252 miljoonaa ajanlaskumme alussa, 253 miljoonaa v. 1000, 375 miljoonaa v. 1400 ja 954 miljoonaa v. 1800. Nykyinen määrä, yli 6000 miljoonaa, on hirvittävä uhka muille eläimille: tuhannet nisäkä- ja lintulajit ovat ajautumassa sukupuuttoon. On siis luotava populaatiotasapaino: ihmisten yksilömäärä on alennettava ja vakioitava niin pieneksi, että kaikki muutkin eläinlajit voivat säilyttää turvallisen populaation.

Ihmispopulaation pienentämiseen ja säätelyyn on vain yksi kelvollinen keino: syntyvyyden alentaminen. Lasten hankkiminen on saatettava kaikkialla hallinnolliseen valvontaan. Ihmisten määrä vähenee vähitellen, kun syntyvyys suunnitellaan ja pidetään kuolleisuutta pienempänä, ja määrä pysyy säädetyissä puitteissa, kun syntyvyys ja kuolleisuus ovat suunnilleen yhtä suuret.

2. Ihmisen levinneisyys

Luontoa ei voida pelastaa, jos maapallon jokainen neliömetri on ahneen ja armottoman ihmisen hallussa ja hallinnassa. On luotava luonnon ja kulttuurin välinen alueellinen tasapaino. Toisin sanoen: Maapallon maa-alueet on jaettava luonnonalueiksi, joille kulttuuri-ihminen ei saa lainkaan tunkeutua, ja kulttuurialueiksi, joilla ihminen saa harjoittaa elinkeinojaan. (Kun 1. kohdassa kuvattu populaatiotasapaino on luotu, luonnolle voidaan luovuttaa riittävän laajat alueet kaikista maanosista.) Kun luonto saa elää rauhassa omilla alueillaan, ihmisen ei tarvitse "pelastaa" luontoa eikä suojellakaan sitä. Jatkuvuus on silloin taattu sekä luonnolle että kulttuurille.

3. Luontoa ryöstävät ja hävittävät elinkeinot

Nämä ongelmat katoavat tai pienenevät huomattavasti, kun populaatiotasapaino (kohta 1), alueellinen tasapaino (kohta 2) ja tekninen tasapaino (kohta 9) luodaan. Kielletyiksi on kuitenkin säädettävä paimentolaisuus, metsien käyttö lammas- tai vuohilaitumina, metsästys eläinten ja lintujen lisääntymisaikana ja metsien avohakkuut. Valaiden ja hylkeiden pyyntiä sekä kaupallista kalastusta on rajoitettava kaikkia kansoja sitovilla säädöksillä.

4. Ihmisrotujen sekoittaminen

Perusvaatimukset:

- a) Rotuongelmat ja roturiidat on saatava loppumaan,
- b) Alkuperäiset, luonnollisen valinnan luomat rodut on säilytettävä (kuten eläinlajitkin),
- c) "Rasistiset" eli rotuja koskevat mielipiteet ja tunteet on sallittava ja hyväksyttävä (kuten kaikki muutkin mielipiteet ja tunteet). Niistä ei saa ketään syyttää eikä rangaista. (Rikoksina voidaan pitää tekoja, ei mielipiteitä.)

Rotuongelmien ratkaisukeinoja on vähän, ja ne ovat julman tuntuisia:

- a) Kaikki rodut (myös syntyneet sekarodut) on keskitettävä omille alueilleen siten, että kussakin valtakunnassa asuu vain yhdenrotuisia ihmisiä
- b) Rotujen väliset avioliitot ja sukupuolisuhteet on kiellettävä.

Nykyistä, mieletöntä rotusotkua ei voida selvittää yhden sukupolven aikana eikä väkivaltaisilla keinoilla. Tuloksiin voidaan päästä vain verkkaisten muutosten tietä.

5. Uskonnot

On sanomattakin selvää, ettei uskontoja voida poistaa julistamalla ne lakkautetuiksi. Ainoa keino on jättää ne ihmisten henkilökohtaisiksi asioiksi ja antaa niiden sitten vähitellen hävetä. Tälle tielle päästään, kun uskontojen yhteiskunnalliset funktiot lakkautetaan: Kielletään uskonnolliset organisaatiot ja ammatit, uskontojen julkinen julistaminen ja lähetystoiminta sekä uskonnollisten kirjoitusten, kirjojen ja lehtien julkaiseminen.

6. Kunnian ja vallan tavoittelu

Tämä ruttotauti vaatii vahvat lääkkeet. Tarvitaan IP eli ihmiskunnan perustuslaki, MH eli Maapallon hallitus ja MA eli Maapallon armeija. Johtokoneisto toimii sitten seuraavasti: IP:ssä luetellaan vallankäytön säännöt ja kaikki muutkin koko ihmiskuntaa koskevat säännöt. MH valvoo IP:n noudattamista ja huolehtii rikkomusten rankaisemisesta. MA suorittaa MH:n määräämät kurinpalautustehtävät. (Kansalliset armeijat ovat noissa oloissa tarpeettomia.)

IP-MH-MA -järjestelmä syrjäyttää tehottoman YK:n ja yhdistää koko ihmiskunnan yhdeksi liittovaltioksi. MH tarkkailee erityisesti kaikkien osavaltioiden hallituksia ja hallitsijoita, ja sillä on sekä oikeus että velvollisuus puuttua asiaan heti, kun jokin IP:n rikkomus on havaittu. Hirmuhallituksia ja -hallitsijoita ei pääse syntymään.

Poliittiset puolueet ja poliittisten aatteiden levittäminen on kiellettävä (koska puolueellisuus on epärehellisyyttä), ja ammattijärjestöjen tehtävät on siirrettävä valtakuntien hallituksille.

7. Kaupunkikulttuuri

Kaupunkien absoluuttinen koko pienenee, kun populaatiotasapaino (kohta 1) luodaan, mutta kaupungit on saatava myös suhteellisesti pienemmiksi. Siitä syystä on jokaisen valtakunnan elinkeinorakenne suunniteltava sellaiseksi, että suurin osa väestöstä asuu ja työskentelee maaseutukylissä. Kaupunkeihin on keskitettävä vain sellaiset toiminnot, jotka palvelevat koko valtakuntaa tai maakuntaa. Jokaiselle kaupungille on säädettävä asukasmäärämaksimi, eikä kukaan saa muuttaa kaupunkiin ilman viranomaisten lupaa.

8. Maaseutukulttuuri

Perinteinen maatalouskulttuuri on palautettava ja normitettava kaikkien kansojen pääelinkeinoiksi. Pääsääntönä on pidettävä, että kullakin maatilalla asuu ja työskentelee yksi perhe. Koska ihmisiä on vähän, maatilat voivat olla verrattain suuria (Suomessa esim. 100 ha, josta peltoa 5—10 ha). Niiden lohkominen on kiellettävä, ja ne on vapautettava perintörasituksesta. Työt on tehtävä enimmäkseen ihmisten ja hevosten (tm. juhtien) voimilla. Koneiden käyttöä on rajoitettava ja kemikaalien käyttö minimoitava.

9. Tekniikka

Tekniikka vähenee määrällisesti, kun populaatiotasapaino (kohta 1) luodaan, mutta tekniikkaa on lisäksi vähennettävä seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) Tekniikka (koneet, kemikaalit, menetelmät, päästöt) ei saa vahingoittaa luontoa kulttuurialueillaan.
- b) Tekniikka ei saa olla vaarallista. Ydintekniikka ja järeät sotakoneet on poistettava kokonaan.
- c) Tekniikan ja ihmisen välille on luotava tasapainotila:
 - 1) Jotta maatalous muodostaisi väestön enemmistölle luonnonläheisen, mielekkään ja terveellisen elinkeinon, maatalouskoneiden käyttö on minimoitava.
 - 2) Tekniikkaa ei saa olla missään niin paljon, että se aiheuttaa ihmisten fyysistä veltoutumista tai psyykkistä tylsistymistä.
 - 3) Tekniikka ei saa olla sellaista automatiikkaa, joka aiheuttaa ihmisille työttömyyttä.

- 4) Kaikkien teknisten laitteiden tulee olla niin yksinkertaisia ja selkeärakenteisia, että tavallinen ihminen oppii helposti käyttämään, huoltamaan ja korjaamaan niitä.

10. Megalomania

Kasvu- ja kehitystavoitteet on hylättävä kokonaan ja lopullisesti. On luotava turvallisia tasapainotiloja ja varmistettava niiden rauhallinen jatkuvuus. Kansainvälinen yritystoiminta on kiellettävä ja suuret tuotantolaitokset korvattava pienillä laitoksilla, jotka tyydyttävät paikallisia tarpeita. Kaikki mitalliset ja määrälliset kasvupyrkimykset on estettävä ehdottomilla maksimisäännöillä. Esimerkki: Valtamerilaiva saa olla enintään 100 m pitkä.

11. Kansainvälinen kaupankäynti

Jokaisen valtion on kyettävä tuottamaan omat elintarvikkeensa ja valmistamaan kaikki tavanomaiset kulutustavaransa. Maapallon hallitus (MH) myöntää tuonti- ja vientilupia vain sellaisille välttämättömyystuotteille, joita ei ole kaikkialla saatavissa (esim. maaöljylle) tai joita ei kannata valmistaa erikseen jokaisessa valtiossa (esim. höyrykoneille).

12. Kansainvälinen teollinen ja kaupallinen kilpailu

Kansainvälisen kaupankäynnin minimointi (kohta 11) lopettaa kansainvälisen kilpailun. Kokonaistulos on optimaalinen, kun jokainen kansa huolehtii omista tarpeistaan ja eduistaan omilla ehdoillaan ja omien kykyjensä mukaisesti.

13. Globalisaatio

Jokaisen kansan on luotava (ihmiskunnan perustuslain puitteissa) oma aineellinen ja henkinen kulttuurinsa. Kansainvälinen vuorovaikutus on minimoitava ja kehitysavun antaminen kiellettävä.

14. Monimutkaisuus

Kulttuuri-ihmisten elämä muuttuu siedettävän selkeäksi ja yksinkertaiseksi, kun tässä teoksessa vaaditut maailmanmenon korjaukset suoritetaan. Yksinkertaisuutta on silti vaadittava kaikilta ratkaisuilta tulevaisuudessakin, ja informaation määrää on säädeltävä siten, ettei se pääse paisumaan turruttavaksi tuhotulvaksi.

15. Kouluinstituutio

Opiskelun ja varsinkin koulutuksen tarve vähenee ratkaisevasti, kun tässä teoksessa vaaditut maailmanmenon korjaukset suoritetaan. Teoreettiset tiedot menettävät merkitystään, ja käytännön kokemukset muuttuvat tärkeämmiksi. Algebra ja vieraat kielet ovat tarpeettomia maanviljelijöille ja karjanhoitajille, jotka silloin ovat väestön enemmistönä.

Kerron tuonnempana (jakson C luvussa 15) millaisilla keinoilla mammuttimaiseksi paisunut ja kelvottomaksi turmeltunut kouluinstituutio voidaan korvata tiedoista ja taidoista tinkimättä. Kerron myös, miten tyhmän oppiarvoylimystön diktatorinen sortovalta voidaan nujertaa.

16. Koulunkäyntipakko

Koska ihminen opiskelee vain omasta halustaan, ei kenenkään käskystä, koulunkäyntipakko on mieletön ratkaisu. Paljon parempiin tuloksiin päästään, jos tarjotaan lapsille ja nuorille opiskelumahdollisuuksia ja annetaan heidän vapaasti valita oma tiensä. Ei kaikkien tarvitse olla kirjanoppineita. Useimmissa ammateissa riittävät omien vanhempien opetukset ja käytännölliset työkokemukset. Vaativampiin tehtäviin voi valmentautua tarmokkaalla itseopiskelulla ja pätevytyä harjoittelemalla. Opiskeluinto lisääntyy, kun sitä ei kouluissa tukahduteta. — Ei ihmistä pitäisi "prässätä" kulttuurin mukaiseksi. Olisi paljon järkevämpää luoda ihmisen mukainen kulttuuri. Kerron näistä asioista tarkemmin C-jakson luvussa 16.

17. Hallinnollinen sosialismi

Perheinstituutio on vahvistettava yhteiskunnan perusyksiköksi, ja ihmisille on palautettava henkilö- tai perhekohtainen toimeentulovastuu, joka sitoo heidät mielekkääseen ja tavoitteelliseen toimintaan. Sosiaalihuollon pääsääntö: Vanhempien on huolehdittava lapsistaan ja lasten vanhemmistaan. Yhteiskunta auttaa vain niissä tapauksissa, joissa pääsääntö ei toimi. Maan riittävyys ja tekninen tasapaino (kohta 9c) takaavat, ettei työttömyyttä esiinny.

C. MAAILMA VUONNA 3000

Leikkikäämme ajatuksilla ja unelmilla:

Maaailmassa tapahtui 2010-luvulla lukuisia suuronnettomuuksia, jotka osoittivat selvästi, että luonnon, ihmisen ja tekniikan suhteet olivat kieroutuneet kestäättömiksi. Kulttuurikehitys oli uhkaavasti tuhosuuntainen, ja lopullinen rysäys näytti olevan vain muutaman vuosikymmenen päässä. Ihmiskunta raotti silmiään ja kauhistui. Hätähuudot ja vastalauseet yltyivät niin äänekkäiksi, että hallitseva tyhmälistökin heräsi horroksestaan ja rupesi kummastelemaan tilannetta. Eikä se muuta kyennyt tekemäänsäkään. Koska kukaan ei suostunut "tinkimään saavutetuista eduista", tyhmälistön pussista loppuivat eväät hyvin nopeasti.

(Huomautus: Demokratia on sekava, hidas ja kallis valtajärjestelmä, jossa valta pysyy automaattisesti enemmistön eli tyhmälistön käsissä. Se saattaa olla järjestövaltaa, puoluevaltaa, virkavaltaa ja joskus kansanvaltaakin, mutta oleellista on, että se on aina ja yksinomaan tyhmien ihmisten valtaa, joka suuntautuu luontoa vastaan. Demokraattiset valtaorganisaatiot pyrkivät parantamaan jatkuvasti ihmisen asemaa ja lähettävät jok'ikisen laskun luonnon maksettavaksi. Jos kasvit ja eläimet osaisivat ajatella ja ilmaista mielipiteensä, ne sanoisivat varmasti, että demokratia on perkeleellisen terroristinen yksipuoluejärjestelmä.)

Myrsky ei kuitenkaan tyyntynyt. Kansojen syvistä riveistä nousi tulisieluisia taistelijoita, jotka kiroilivat niin hirvittävästi ja karjuivat niin kauheita sotahuutoja, että tyhmälistön pöksyt rupesivat tutisemaan. Alkoi raivokas taistelu, jossa hengen ulvoivat ja rynnäkköiväät ratisivat. Järvet, joet ja monet merenlahdetkin värjäytyivät verestä punaisiksi. Tyhmälistön diktaattori murskautui potero poterolta, ja vallan kaappasivat armottomat, karmeanaamaiset miehet, jotka kävelivät tynesti ruumiiden ylitse, paiskasivat roistomaisen demo-(ni)kratian historian

tunkiolle ja ryhtyivät korjaamaan ihmisen kohtalokkaita virheitä. Vuonna 20V? päästiin jo niin pitkälle, että voitiin perustaa Maapallon hallitus (MH), joka tuhosi viimeiset vastarintapesäkkeet ja potkaisi toimintakyvyttömän YK:n pellolle.

Vuonna 2050 ryhdyttiin laatimaan ihmiskunnan perustuslakia (IP). Siitä uhkasi tulla uusi, loputon riita, mutta tätä mestarillista teosta oli onneksi vielä yksi kappale jäljellä, ja kun se luettiin perustuslakivaltuuston kokouksessa, se antoi 20 valtuutetuille niin selvät osviitat, että IP voitiin allekirjoittaa jo vuonna 2057. Ihmiskunnan kulttuurikurssi kääntyi silloin lopullisesti järkipäiseen suuntaan, mutta korjattavaa oli niin paljon, että perustuslaissa säädetty maailmanjärjestys saatiin tyydyttävästi toteutetuksi vasta 2500-luvulla. Uusi järjestys vakiintui seuraavina vuosisatoina, ja me katsomme nyt, miltä maailma näytti vuonna 3000.

1. Ihmiskunta

Ihmisten maksimimääräksi on säädetty 365 miljoonaa. Väkiluvun alentaminen suoritettiin vähitellen, vuosisatojen kuluessa, pitämällä syntyvyys kuolleisuutta pienempänä, ja väkiluvun sääätely hoidetaan nyt useimmissa valtioissa seuraavasti: Jokainen synnyttäjäksi kelpuutettu nainen saa synnyttää lupaa anomatta kaksi lasta. Kun ne on synnytetty, hänen on käännettävä lääkäriinsä puoleen ja anottava kolmannen lapsen synnytys-lupaa tai tehtävä lääkärin kanssa kirjallinen sopimus, jossa määritellään käytettävät ehkäisymenetelmät. Jos nainen valitsee ehkäisykeinoksi steriloinnin, hän saa sen ilmaiseksi (mutta abortista kirjoitetaan komea lasku). Koska monet naiset jäävät omasta halustaan tai luonnollisista syistä lapsettomiksi, kokemus on osoittanut, että kolmas lapsi voidaan myöntää melkein kaikille naisille, jotka sitä haluavat.

Ihmistä kuuluu 360 miljoonaa kulttuurikansoihin ja 5 miljoonaa luonnonkansoihin. Kulttuurikansoja on 720 ja kulttuurivaltioita sama määrä. Valtioiden väkiluku on siis keskimäärin 500.000 (mutta pieniä, vähäväkisiä saarivaltioita on paljon). Suomen väkiluvuksi on vahvistettu 700.000. Monet suuret valtiot on jaettu pienemmiksi. Esim. nykyisten Yhdysvaltojen alueella on 9 valtiota. Kulttuuri-ihmisten määrät maanosittain: Eurooppa 70 miljoonaa, Aasia 120 miljoonaa, Afrikka 50 miljoonaa, Pohjois-Amerikka 80 miljoonaa, Etelä-Amerikka 35 miljoonaa, Australia 3 miljoonaa, Uusi-Seelanti ja Oseania 2 miljoonaa, yhteensä 360 miljoonaa.

Kulttuurikansoilla, jotka asuvat määrätyillä kulttuurialueilla, on lupa käyttää koneita ja tulliaseita. Luonnonkansoilla, jotka asuvat luonnonalueilla, ei ole lupa käyttää koneita eikä tulliaseita. Luonnonkansat on jaettu 1000 — 3000 hengen suuruisiksi heimoiksi, ja jokaisella heimolla on määrätty asuma- ja metsästysalueet, joilta heimon jäsenet eivät saa luvattomasti poistua. Elinkeinot: metsästys, kalastus, maanviljely, kotieläinten hoito ja keräily. Jokaisella heimolla on nimetty isäntäkansa, ja jokaisen heimon keskuskylässä asuu kolme isäntäkansan viranomaisista:

1. kuvernööri, joka toimii myös poliisipäällikkönä ja tuomarina;
2. lääkäri, joka huolehtii myös syntyvyyden säännöstelystä;
3. kauppias, joka hoitaa heimon ja isäntäkansan välistä vaihtokauppaa. Näillä viranomaisilla on radio, joka välittää heille uutisia, ja radiopuhelin, jolla he saavat yhteyden oman maansa viranomaisiin.

2. Maapallon aluejako

Maapallon maa-alueille, joita on kaikkiaan noin 148,3 miljoonaa km², on luotu alueellinen tasapaino seuraavalla tavalla: Maa-alueet on ensin jaettu (maanosittain) hedelmättömiin ja hedelmällisiin. Hedelmättömiä alueita ovat erityisesti napaseutujen kylmyysaavikot (esim. Antarktiks kokonaan), kuivuus-aavikot (esim. Sahara) ja vuoristojen korkeimmat osat. Niitä on kaikkiaan noin 48,3 miljoonaa km², ja ne on jätetty luonnon haltuun, vaikkei niistä elolliselle luonnolle mainittavaa hyötyä olekaan. (Niitä sanotaan joutomaiksi.) Hedelmälliset alueet, joita on noin 100 miljoonaa km², on sitten jaettu kahtia: puolet (50 milj. km²) luonnolle ja puolet (50 milj. km²) kulttuurille. Koska muut eläimet eivät viljele maata, parhaimmat maanviljelys-alueet on varattu kulttuurikäyttöön.

Kulttuurialueet on jaettu edelleen 720 valtakunnaksi siten, että kullakin kansalla ja valtiolla on yhtenäinen alue. Koska kulttuuri-ihmisiä on 360 miljoonaa, kulttuurialueiden keskimääräinen väentiheys on 7,2 asukasta/km². Tiheys vaihtelee kuitenkin melkoisesti alueittain.

Laajimpia luonnonalueita ovat trooppiset sademetsäseudut (esim. Amazonin alue kokonaan), pohjoisen havumetsävyöhykkeen pohjoisimmat osat (esim. Siperian taiga suurimmaksi osaksi) sekä eräät aro- ja savannialueet (esim. Pohjois-Amerikan preeria, jolla valtavat bisonilaumat jälleen vaeltavat). Monet luonnonalueet muodostavat kapeita suojavyöhykkeitä kulttuurivaltioiden väliin. Luonnonalueita on suhteellisesti eniten Etelä-Amerikassa (noin 11 milj. km² eli noin 62 % pinta-alasta) ja suhteellisesti vähiten Euroopassa (noin 4 milj. km² eli noin 40 % pinta-alasta).

Luonnonalueet eivät ole "luonnonsuojelualueita", vaan luonnolle luovutettuja, eläimille ja kasveille omistettuja alueita, joille kulttuuri-ihmiset eivät saa ollenkaan mennä (ilman Maapallon hallituksen erikoislupaa). Luonnonalueilla asuu ja toimii kuitenkin pieniksi heimoiksi jakautuneita luonnonkansoja (enintään 5 miljoonaa henkeä), joille on varattu sieltä rajatut asuma- ja metsästysalueet (ks. luku 1).

Villieläimiä, jotka tulevat luonnonalueilta kulttuurikansojen alueille, saavat kulttuuri-ihmiset pyydystää luotiaseilla laissa säädettyinä aikoina (ks. luku 3).

3. Luonto ja elinkeinot

Luontoa vahingoittavia elinkeinoja ei saa harjoittaa kulttuurialueillakaan. Vesistöjä saastuttavien jätteiden päästäminen jokiin, järviin ja meriin on ankarasti kielletty ja tehokkaasti estetty. (Napolinlahtikin on jälleen puhdas ja kirkas.) Maantiesuolan ja kaikkien muidenkin pohjavesiä myrkyttävien kemikaalien käyttö on lopetettu.

Kuljeskelevia paimentolaisia ei enää ole. Jokainen kulttuurikansa ja luonnonheimo saa hoitaa ja kasvattaa hyödyllisiä eläimiä omiksi tarpeikseen, mutta vain kotieläiminä, ei suurina, kuljeskelevina laumoina. (Lappalaisilla on kotiporoja aitauksissa, ja lisäksi he saavat metsästää villejä poroja ja muitakin villieläimiä, jotka tulevat heidän metsästysmailleen.) Sikoja saa kasvattaa vain viljelystiloilla, ja niiden lanta on käytettävä peltojen lannoitukseen. Lampaita ja vuohia ei saa päästää lainkaan metsiin, joissa ne söisivät kaikki puidenaimet pois. Koska villan, lihan ja vuotien vientikauppa on kielletty, laajamittaista lampaidenkasvatusta ei harjoiteta enää missään.

Metsien kaupalliset hakkuut ovat kulttuurialueilla sallittuja, mutta vähintään puolet puista on aina jätettävä kasvamaan eikä metsätoissa saa käyttää minkäänlaisia voimakoneita. Moottorien pärinää ei metsissä siedetä. Villieläimiä ja riistalintuja saa kulttuurialueilla metsästää laissa säädettyinä aikoina luotiaseilla, mutta ansojen ja haulikkojen käyttö on kielletty. (Luonnonkansat saavat käyttää ansoja, keihäitä, nuijia, jousia ja nuolia.)

Kaupallista kalastusta saa harjoittaa vain soutuveneistä ja purjealuksista, ja kaikkein tuhoisimmat pyyntivälineet (kuten nuotat, troolit, ajoverkot yms.) on kielletty tyystin. Hylkeiden pyyntiä valvovat ja säättävät valtakuntien hallitukset, valaiden pyyntiä Maapallon hallitus. Tehokasta valaanpyynti-kalustoa on vain Islannissa, Norjassa, Japanissa ja Australiassa.

4. Ihmisrodut

Rotusotkujen selvitystavoitteet kirjattiin 2050-luvulla ihmiskunnan perustuslakiin:

- a) Alkuperäiset rodut on säilytettävä,
- b) Rotujen sukupuolinen sekoittaminen on lopetettava,
- c) Rodut on jaettava alueellisesti siten, että kussakin valtakunnassa asuu vain yhdenrotuisia ihmisiä.

Nämä tavoitteet on saavutettu vuosisatojen kuluessa syntyvyyttä säätelemällä ja muuttovirtoja ohjailemalla. Lopputuloksia: Eurooppa on kokonaan valkoisen rodun hallussa. Amerikassa on valkoisten ja mestitsien kulttuurikansoja sekä intiaanien luonnonhelmoja, jotka asuvat luonnonalueilla. Saharan eteläpuolinen Afrikka on varattu neekereille ja mulateille. Heitä on siellä sekä kulttuurikansoina että luonnonhelmoina, eikä siellä muiden rotujen edustajia olekaan. Kaikki japanilaiset asuvat Japanissa ja kaikki kiinalaiset entisen Kiinan alueelle perustetuissa valtioissa. Australian ja Uuden-Seelannin kulttuurialueet kuuluvat valkoihoisille, mutta luonnonalueilla asuu luonnonhelmoja.

Muutamit geneettisesti kelvottomat sekarodut on poistettu kokonaan syntyvyyttä rajoittamalla.

5. Uskonnot

Mitään uskontoa ei ole kielletty. Ihmiset saavat uskoa mihin ikinä haluavat, mutta kaikki uskonnolliset organisaatiot, ammatit ja oikeudet on lakkautettu ja kaikki uskontojen ulkonaiset ilmenemismuodot kielletty. Uskontoja ei saa opettaa eikä julistaa, uskonnollisia lehtiä ja kirjoja ei saa julkaista, pyhiinvaellusmatkoja ei saa tehdä eikä uskonnollisia tunnuksia käyttää (hautausmaillakaan). Kaikki maantieteelliset nimet ja niiden osat, joilla on uskontoon viittaava tarkoite (esim. Allahabad, Christchurch, Holy Cross, Jesus Maria, Providence, Pyhäjärvi, Trinidad, Saint, San, Santa yms.) on siivottu asiallisiksi. Muutamia koristeellisia temppelirakennuksia on jätetty inhimillisen hulluuden muistomerkeiksi.

Koska uskontoja ei ole vuoden 2057 jälkeen enää markkinoitu, ne ovat kuolleet, eikä kukaan niitä enää kaipaa.

6. Hallitusvalta

Maapallon hallitus (MH) korvaa entisen lähetystöjärjestelmän. Se on hajasijoitettu kulttuurivaltioiden pääkaupunkeihin, ja siihen kuuluu yksi täysivaltainen ministeri jokaisesta kulttuu-

rikansasta. Ministereillä on erillinen radiopuhelinjärjestelmä, jonka välityksellä he voivat neuvotella keskenään. MH:n tärkeimpänä tehtävänä on ihmiskunnan perustuslain (IP) noudattamisen valvonta. MH:n komennossa on Maapallon armeija (MA), jolla on tukikohtia ja varuskuntia kaikissa maanosissa. MA koostuu palkkasotureista, jotka on koulutettu ja harjoitettu taitaviksi ja varustettu riittävin asein. Koska yksittäisillä valtioilla on vain kevyesti aseistettuja poliisivoimia, MA pystyy pitämään koko ihmiskunnan terveellisessä kurissa ja järjestyksessä. Liian innokkailta vallantavoittelijoilta katkaistaan nopeasti tie ja tarvittaessa kaulakin. Tyrantteja ei tällä taivaankappaleella tarvita.

Kulttuurivaltion hallinnolliset alueet ovat: pääkaupunki, maaseutukaupungit, läänit (eli maakunnat) ja (maaseutu)kylät. Läänit on muodostettu siten, että kussakin läänissä on yksi kaupunki (lääninkaupunki). Pääkaupungissa on kolme hallitusta: valtakunnan hallitus, kaupunginhallitus ja lääninhallitus. Maaseutukaupungeissa on vain kaupunginhallitus ja lääninhallitus. Johtavat hallintoviranomaiset ovat: valtakunnanjohtaja eli hallitsija (presidentti, kuningas tm.), kaupunginjohtajat (pormestarit), lääninjohtajat (maaherrat) ja kylänpäälliköt (kunnanjohtajat). Heidät valitaan seuraavasti: Kylän asukkaat valitsevat kylänpäällikön ja kaupungin asukkaat kaupunginjohtajan. Kylänpäälliköt ja kaupunginjohtajat valitsevat valtakunnan hallitsijan, ja hallitsija valitsee lääninjohtajat. Kukin johtohenkilö valitsee sitten omat apulaisensa. (Tuomiovalta: ks. luku 14.)

Koska ammatillisia ja yhteiskunnallisia olosuhteita säätelevät lait pysyvät vuosisadasta toiseen melkein muuttumattomina, varsinaista lainsäädäntöelintä (kansanedustuslaitosta) ei tarvita. (Siinä säästyy paljon rahaa!) Hallitsija voi tehdä lakiehdotuksia MH:lle, ja MH voi hyväksyä ne, jos ne ovat sopusoinnussa IP:n kanssa.

IP:hen on kirjattu mm. seuraavat säädökset: Kulttuurivaltioiden ja luonnonalueiden rajoja ei voida milloinkaan muuttaa. Poliittiset puolueet on kielletty, eikä poliittisia aatteita saa levittää millään tavalla. Puolueellisiksi todettuja henkilöitä ei saa valita yhteiskunnallisiin johtotehtäviin. Ammatilliset etujärjestöt on kielletty; ammattiasiat käsittelee ja ratkaisee valtakunnan hallitus. Tahallinen ja tietoinen valehteleminen, joka aiheuttaa tai saattaisi aiheuttaa vakavaa vahinkoa luonnolle, ihmisille tai yhteiskunnalle, on aina rangaistava rikos.

7. Kaupungit

Ihmiskunnan perustuslakiin on kirjoitettu seuraava tasapainosääntö, jota ei voida koskaan muuttaa: Kulttuuri-ihmisistä asuu vähintään 90 % (324 milj.) maaseudulla ja enintään 10 % (36 milj.) kaupungeissa. Jokaiselle kaupungille on vahvistettu asukasmääränsä: pienin määrä on 1000 ja suurin sallittu 10.000. (Helsingin maksimi on 6.000.) Jos joku maaseudun asukas haluaa muuttaa kaupunkiin, hänellä täytyy olla siihen hyväksyttävä syy ja hänen on saatava siihen kaupunginhallituksen lupa. Kaupungit ovat yleensä hallinto-, kauppa-, teollisuus- ja liikennekeskuksia. Kaupunkilaiset kasvattavat itse osan elintarvikkeistaan peltopalstoilla, joita on runsaasti kaupunkien reuna-alueilla.

Kaupunkeja koskevia säädöksiä: Katuja on lupa päällystää soralla, puulla, kivillä ja tiilillä, mutta ei asfaltilla eikä betonilla. Kaupungista ei saa johtaa minkäänlaista viemäriputkea jokeen, järveen tai mereen. Jätteiden kaatopaikkoja ei saa olla kaupunkien alueella eikä niiden ulkopuolellakaan. Toisin sanoen: Jätteiden tuottaminen on minimoitava, ja kaikki jätteet on käytettävä raaka-aineina tai hävitettävä luonnonmukaisella tavalla.

8. Maanomistus ja maaseudut

Ihmiskunnan perustuslaissa on hyvin yksinkertainen maanomistussäädös: Maata ei omista kukaan (eivät valtiotkaan). Maalla ei ole lainkaan rahallista arvoa. Maata ei kukaan voi myydä, ostaa, periä eikä vuokrata, ei liioin kiinnittää velan vakuudeksi.

Maan käyttö on järjestetty seuraavasti: Kulttuurivaltion pinta-ala on jaettu (kartoilla) erilaisiin käyttöalueisiin:

- a) Tontti on pieni asuinalue; tontteja on kaupungeissa ja maaseudun kyläkeskuksissa.
- b) Palsta (peltopalsta) on pieni viljelyalue; palstoja on kaupunkien reunoilla.
- c) Palstatontti on pieni asuin- ja viljelyalue; palstatontteja on maaseudun kyläkeskuksissa.
- d) Tila (maatila) on suurehko (Suomessa noin 100 ha) maa ja -metsätalousalue.
- e) Erityisalueita on varattu erityiseen käyttöön: liikenteelle, teollisuudelle, satamalaitteille yms.
- f) Luontomaata ovat sellaiset (tav. maataloudelle kelpaamattomat) alueet, joita ei ole varattu mihinkään kulttuuritarkoitukseen.

Valtion maaviranomaiset myöntävät nimetyille henkilöille, perheille, yhteisöille ja yhtiöille alueiden a - e hallinta- ja käyttölupia, jotka on yleensä tarkoitettu pitkäaikaisiksi. Luvan myöntämisestä voidaan periä säädetty maksu, ja alueen hallinnasta voidaan myös verottaa.

Kaikki maatilat ovat maaviranomaisten myöntämiä hallinta- ja käyttöalueita, ja jokainen maatila on tarkoitettu nimetyn perheen elintilaksi, toimeentulovälineeksi ja "valtakunnaksi". Lupa on voimassa niin kauan kuin haltijaperhe on olemassa ja käyttää tilaa hyväksyttävällä tavalla maa- ja metsätalouden harjoittamiseen. Maatila ei siis siirry perintönä "isältä pojalle", vaan tilan hallintaoikeus säilyy nimetyllä perheellä. Jos perheen sukunimi muuttuu (esim. tyttären mennessä naimisiin), hallintalupa uusitaan. Jos perhe sammuu kokonaan tai rikkoo hallintaluvan ehtoja, viranomaiset voivat siirtää luvan toiselle perheelle. Maatilat pysyvät alaltaan muuttumattomina, koska ne eivät ole jaettavaa perintöä ja koska niiden lohkominen on kielletty.

Maatiloja koskevia säädöksiä: Jokaisella maatilalla tulee olla nimetty vastuuhenkilö, perheen (tai kylänpäällikön) valitsema isäntä tai emäntä, joka toimii perheen päällikkönä ja sen juridisena edustajana. Maatilalta ei saa karkottaa pois sellaista perheenjäsentä (esim. naimattomaksi jäänyttä tytärtä tai työkyvytöntä vanhusta), jonka toimeentulo on tilasta riippuvainen. Maatalouden tulee olla monipuolista: tilalla on kasvatettava sekä kotieläimiä että ravintokasveja. Maataloutta ei tueta verorahoilla, mutta elintarvikkeista ja raaka-aineista, joita tilat tuottavat, maksetaan työtä ja kustannuksia vastaava hinta. (Hallitus voi tilanteen vaatiessa määrätä hinnat.) Maatiloilta voidaan myydä puutavaraa, mutta siihen on saatava viranomaisten lupa, ja myyntituloista on maksettava säädetty vero. Keinolannoitteiden ja kaikkien kemikaalien käyttö on minimoitu. (Maatalouskoneet: ks. luku 9.)

Maaseudun asutut alueet on jaettu kyliksi eli kyläkunniksi. Jokaisessa kylässä on keskustaja eli kyläkeskus, jossa kylän kauppiaat, käsityöläiset, viranomaiset yms. henkilöt asuvat. Kylän asukkaista saa enintään 10 % asua kyläkeskuksessa. Muut asuvat maatiloillaan keskuk- sen ulkopuolella.

9. Tekniikka

Tekniikkaa on karsittu varsin rankasti. Vuoden 3000 tekninen kulttuuri- ja varustetaso kirkastuu alustavasti, kun luettelemme ensin sellaiset koneet, menetelmät ja toimintamuodot, jotka on hylätty kokonaan ja lopullisesti:

- Jokien ja purojen täydellinen patoaminen. Vähintään puolet niiden leveydestä on jätettävä vapaaksi.
- Maanpinnan päällystäminen asfaltilla, sementillä tai betonilla, ja betonin käyttö rakennusaineena.
- Maaöljyn käyttö lämmitysaineena, ja sähkökäyttöinen jäähdytystekniikka (jääkaapit ja pakastimet).
- Kaikkein kamalimmat sota-aseet: atomipommit, biologiset ja kemialliset joukkotuhoaseet, taistelukaasut, rakettimeet ja ohjukset, linnoitus- ja rannikkotykit, hävittäjä- ja pommikoneet, panssarivaunut, panssaroidut sotalaivat, sukellusveneet, merimiinat ja torpedot.
- Helikopterit, suihkulentokoneet, henkilöautot ja niiden muotoiset pakettiautot, moottorikelkat, -pyörät, -laivat ja -veneet sekä moottoriurheilu.
- Traktorit, leikkuupuimurit, maansiirtokoneet, moottorisahat ja moottorikäyttöiset metsäkoneet.
- Kaikuluotaus-, satelliitti-, televisio-, tietokone- ja tutkatekniikka kaikkine käyttömuotoineen.
- Ydinvoimalat, teollisuusautomaatit ja -robotit.
- Jalkineiden, käsineiden, päähineiden ja vaatekappaleiden tehdasmaisen valmistaminen. (Sellaisia voi jokainen valmistaa itse tai tilata käsityöläisiltä.)

Kaivostoiminta: Metallimalmeja ei ole vuoden 2057 jälkeen enää kaivettu, eikä niitä tarvitse kaivaa vielä moneen tuhanteen vuoteen, koska kaikissa kulttuurimaissa on valtavia romumetallivarastoja. Radioaktiivisten aineiden kaivaminen ja rikastaminen on kielletty. (Radioaktiivisen säteilyn vaaraa vähennettiin tarmokkaasti 2060-luvulla: Matala-aktiivisia jätteitä haudattiin tuhansia tonneja tyhjiin uraani- ym. kaivoksiin, ja kaikki korkea-aktiiviset jätteet lennätettiin kantoraketeilla aurinkoon.)

Rakennustoiminta: Sallittuja rakennusmateriaaleja ovat puu, kivi, tiilet, kalkkilaasti, metallit ja lasi (ikkunoissa). Kiellettyjä materiaaleja ovat betoni, sementti, muovit ja kaikki muutkin kemialliset aineet.

Lasi: Lasia on lupa käyttää vain sellaisissa laitteissa ja rakenteissa, joissa läpinäkyvyys on välttämätön ominaisuus. Lasiastiat ja lasipullot ovat kiellettyjä. Rikkoutuneet ikkunaruudut ja kaikki muutkin lasinsirpaleet on koottava tarkasti talteen ja toimitettava uusiokäyttöön.

Muoviaineet: Muoviaineista on lupa valmistaa kestäkäyttöisiä pulloja, radioiden ja muiden sähkölaitteiden komponentteja sekä lääketieteellisiä kojeita ja tarvikkeita, joihin muut aineet eivät kelpaa. Muovia ei saa käyttää pakkausmateriaalina eikä rakennusaineena. Muovijätteet toimitetaan uusiokäyttöön tai hävitetään polttamalla.

Kemikaalit: Kemiallisten aineiden käyttö on minimoitu, ja kaikkien myrkyllisten aineiden käyttöä valvotaan äärimmäisen tarkasti. Tinkimättömänä tavoitteena on, ettei luontoon pääsisi lainkaan myrkyllisiä aineita. Kaikkia tarpeellisia lääkkeitä valmistetaan, mutta valmistusmenetelmät on suunniteltu tavoitteen mukaisiksi.

Jalkineet ja vaatteet: Muovit, tekokuidut, tekonahat ja kaikki muutkin keinotekoiset aineet ovat kiellettyjä. Nahkoja parkitaan, lankoja kehrätään (kasvikuiduista ja villasta) ja kankaita kudotaan pienissä tehtaissa, mutta jalkineet, käsineet, päähineet ja vaatteet valmistetaan kotona tai käsityöläisten työhuoneissa. Ompelukoneet ovat polkusinkäyttöisiä.

Kansallinen teollisuus: Tehdasmaista tuotantotoimintaa, joka tyydyttää ensisijaisesti kotimaan tarpeita, harjoitetaan vain kaupungeissa. Tehdaslaitokset ovat pieniä, ja jokaiselle laitokselle on määrätty markkina-alue (nimetyt läänit tai koko valtakunta) tai säädetty vuotuinen tuotantomaksimi, joka estää tehtaan laajentamisen. Tehtaiden koneet ovat käsisäätöisiä. Automaatteja ei käytetä.

Kansainvälinen teollisuus: Laivoja, vetureita, rautatievaunuja, höyrykoneita, kuorma- ja linja-autoja, lentokoneita, sähkögeneraattoreita yms. suuria ja monimutkaisia koneita ja laitteita valmistetaan vain muutamissa valtakunnissa ja kaupungeissa, jotka MH on valinnut siten, että tuotteiden kuljetusmatkat pysyvät kohtuullisina. Koska kullakin tuotantolaitoksella on määrätty markkina-alue, kansainvälistä kilpailua ei esiinny. MH valvoo tuotteiden laatua ja vahvistaa vuosittain niiden hinnat.

Polttomoottorit: Metelöiviä polttomoottoreita käytetään vain kuorma- ja linja-autoissa (joita on vähän) sekä potkurivetoisissa lentokoneissa (joita on vielä vähemmän).

Sähkö: IP:hen on kirjattu seuraavat sähkönkäyttö säännöt: Sähkö- ja puhelinjohtojen suurin sallittu pituus on 2 km. Tämä tarkoittaa, että sähkö on tuotettava siellä missä se käytetään. Sähköä on lupa käyttää

- a) valaistukseen,
- b) elokuvien esittämiseen,
- c) polttomoottorien käynnistykseen ja sytytykseen,
- d) lankapuhelinliikenteeseen,
- e) yleisradiolähetyksiin ja radion kuuntelemiseen,
- f) viranomaisten radiopuhelinliikenteeseen, g) radioviestitykseen,
- g) muutamiin teollisiin prosesseihin (esim. galvanointiin) ja
- h) lääketieteellisiin tarkoituksiin (esim. röntgentutkimuksiin).

Sähköä ei saa käyttää jäähdytykseen, ei asuntojen lämmitykseen eikä ruoan valmistukseen. (Poikkeuksia: Islantilaiset saavat lämmittää asuntojaan ja kypsentää ruokansa sähkölaitteilla.)

Nykyaikaisista lukijoista saattaa tuntua, että noin ankarat sähkönkäytön rajoitukset tekevät elämisen mahdottomaksi. Hälvennän heidän epäilyksensä kahdella lohdullisella tiedolla:

- 1) Ihmiset ovat eläneet tässä maailmassa vuosituhansia käyttämättä sähköä lainkaan.
- 2) Minä elin 1930-luvulla suomalaisessa kylässä, jossa sähköä käytettiin vain asuinhuoneiden valaistukseen. Eikä mainittavia vaikeuksia ollut.

Sähkövoimalaitokset: Sähköä tuotetaan paikallisesti vesi-, tuuli- ja höyryvoimalla, kulkuneuvoissa konevoimalla. Kaikissa kaupungeissa ja suurimmissa kyläkeskuksissa on voimalaitos, ja melkein kaikissa tehtaissa on oma generaattori, joka tuottaa valaistusvirtaa. (Sähkömoottoreita ei tehtaissa käytetä.) Useimmilla maatiloilla on pieni, tuuli- tai vesikäyttöinen generaattori, joka kehrää sähköä valaistukseen ja radion kuuntelemiseen. Paristot ja akkumulaattorit ovat sallittuja.

Puhelin: Lankapuhelinliikennettä on vain kaupungeissa ja suurissa kyläkeskuksissa, ei niiden väleillä.

Radiopuhelin: Radiopuhelinlaitteita on vain viranomaisilla. Tärkeimmät järjestelmät ovat Maapallon hallituksen järjestelmä (ks. luku 6), Maapallon armeijan järjestelmä, valtakunnalliset hallinto- ja poliisijärjestelmät sekä rautatieliikenteen järjestelmät.

Radioviestitys: Järjestelmiä on vain kaksi: valtamerilaivojen radiosähkötysjärjestelmä ja virallinen, koko maapallon kattava viestitusjärjestelmä, joka välittää uutisia, säätimoituksia ja muita tarpeellisia tietoja.

Kulku- ja kuljetusneuvot: Maalla käytetään ratsu- ja veto-hevosia tm. -juhtia, polkupyöriä, kuorma- ja linja-autoja sekä höyryjunia. Vedessä käytetään kanootteja, soutu-, purje- ja höyryveneitä, purje- ja höyrylaivoja, lauttoja ja proomuja. Ilmassa käytetään potkurilentokoneita.

Autot: Henkilöautoja ei ole lainkaan. Kuorma- ja linja-autot ovat pieniä, ja niitä on vain kaupunkien kuljetuslaitoksilla tai -yhtiöillä, joiden tehtävänä on sanomalehtien, postin, matkustajien ja tavaroiden kuljettaminen. Kuorma-autot käyvät säännöllisesti maaseudun kyläkeskuksissa, vievät niihin kaupunkilaisten kauppatavaroita ja tuovat niistä palatessaan elintarvikkeita, raaka-aineita, puutavaraa ja uusiomateriaalia (lasinsirpaleita, metalliromua yms.). Linja-autot liikennöivät enimmäkseen kaupunkien välisillä reiteillä.

Junat: Rautatieliikennettä on vain Euroopan, Aasian ja Pohjois-Amerikan rikkaimmissa valtioissa. Junia vetävät höyryveturit, joita lämmitetään kotimaisilla polttoaineilla (ei kuitenkaan maaöljyllä). Pisin yhtäjaksoinen rata ulottuu Andalusian Cadizista Keski-Euroopan, Itä-Euroopan ja Pohjois-Aasian halki Korean Pusaniin.

Laivat: Koska valmista (romu)rautaa on varastoissa valtavat määrät, melkein kaikki laivat on rakennettu raudasta tai teräksestä. Purjelaivat saavat olla enintään 60 m, höyrylaivat enintään 100 m pitkiä. Useimmat rahtilaivat ovat purjelaivoja, mutta niissä on yleensä pieniä höyrykoneita, jotka käyttävät lastivinssejä. Kaikki matkustaja- ja postilaivat ovat höyrylaivoja, mutta monissa pitkän matkan laivoissa on myös purjeidenkäyttömahdollisuus. Höyrykattiloita lämmitetään kivihiilellä tai puulla.

Lentokoneet: Lentokoneita on vain valtakuntien pääkaupunkien kuljetuslaitoksilla tai -yhtiöillä. Ne kuljettavat postia ja matkustajia lyhyillä, pääkaupunkien välisillä reiteillä. Valtamerten ylitse ei lennetä lainkaan. Suurimmissa koneissa on 2 lentäjää, ja ne voivat ottaa 8 matkustajaa. Lentokoneita on koko maapallolla vain 700 — 800 kappaletta. Sotakoneita ei ole Maapallon armeijallakaan.

Maatalous: Maanviljelytyöissä käytetään hevos- tm. juhta-vetoisia työkoneita (auroja, äkeitä, kylvö- ja niittokoneita yms.) ja lisäksi höyrykonetta (lokomobiiliä), joka voi käyttää puimakonetta, myllyä ja sirkkelisahaa. Viereisillä tiloilla on usein yhteiset koneet. Kaupungeissa voi olla pieniä meijerilaitoksia, joihin lähitiloilta toimitetaan maitoa. Syrjäseutujen tiloilla voidaan kerma erottaa maidosta käsikäyttöisellä separaattorilla.

Metsätyöt: Kaikki työkalut ovat käsikäyttöisiä, ja hakattu puutavara kuljetetaan metsästä pois työmiesten ja hevosten tm. vetojuhtien voimilla. Jatkokuljetuksiin voidaan käyttää myös rautatievaunuja, kuorma-autoja, laivoja, proomuja, veneitä ja virtaavaa vettä.

10. Megalomania

Kaikki kasvu- ja kehityspyrkimykset on korvattu turvallisten tasapainotilojen säilytyspyrkimyksillä. Kaikille teollisuuslaitoksille ja liikeyrityksille on asetettu alueelliset ja toiminnalliset rajat, jotka estävät keskinäisen kilpailun ja toiminnan laajentamisen. Kaikki yhtiöt ovat sataprosenttisesti kotimaisia, eivätkä ne saa omistaa toistensa osakkeita. Toiminnan tavoitteena ei ole "voiton maksimointi", vaan ansiotyön ja tuotannon tasainen, keskeytymätön jatkuvuus. Megalomania on siis eliminoitu sairaus.

11. Kansainvälinen kaupankäynti

Talouselämässä vallitsee kansojen omavaraisuusperiaate, ja kansainvälinen kauppa on järjestetty tyydyttämään vain välttämättömiä tarpeita. Ulkomailta ei (yleensä) saa tuoda elintarvikkeita, ei tavanomaisia kulutustavaroita, ei nautintoaineita eikä sellaisia raaka-aineita, jotka voidaan korvata jollakin omasta maasta saatavalla aineella tai joita ilman voidaan haitatta elää. Tämä on periaatteellinen pääsääntö, mutta Maapallon hallitus on myöntänyt siitä moninaisia valtiokohtaisia poikkeuslupia taloudellisista tai inhimillisistä syistä. Esimerkkejä: Suomalaiset saavat viedä vuosittain laivalastillisen paperia Brasiliaan ja tuoda sieltä kahvilastin kotimaahan. Islantilaiset saavat myydä ulkomaille kalastuksen ja valaan-pyyntin tuotteita ja ostaa ulkomailta paperia, puutavaraa, tupakkaa, kankaita, sokeria ja leipäviljaa.

Ulkomailta saa (yleensä) tuoda vapaasti kirjoja, lääkkeitä, maaöljyä, suolaa ja sellaisia välttämättömyystuotteita (esim. autoja, rautatiekalustoa, höyrykoneita, lentokoneita ja sähkögeneraattoreita), joita ei valmisteta kaikissa valtioissa.

Kansainvälinen kauppa on vähäistä, ja valtamerellä purjehtiva rahtilaiva on harvinainen näky.

12. Kansainvälinen kilpailu

Kuten edellisistä luvuista on jo ilmennyt, kansainvälinen teollinen ja kaupallinen kilpailu on ehkäisty täydellisesti. Kilpailu ei aiheuta enää työttömyyttä, ei synnytä tehostamispaineita eikä kiristä kenenkään hermoja. Jokainen kansa huolehtii omasta taloudestaan ja tyytyy siihen elintasoon, jonka itse pystyy luomaan. Tätä olotilaa nimitetään elintasotasapainoksi. Toisessa vaakakupissa ovat kansan kyvyt ja toimintatarmo, toisessa niiden tuottamat tulokset.

13. Globalisaatio

Globalisaatiota edustavat ihmiskunnan perustuslaki (IP), Maapallon hallitus (MH) ja Maapallon armeija (MA) (ks. luku 6). Muita kansainvälisiä organisaatioita ei ole, ja kaikki kansainväliset yhteistoimintasäännöt (esim. kaupankäynti-, postinkulku-, merenkulku- ja radioliikennesäännöt) on koottu IP:hen. Valtioilla ei ole poliittisia lähettiläitä toisissa valtioissa. (MH hoitaa kansainväliset neuvottelut.) Jokainen kansa toimii erillisenä yksikkönä ja luo oman kulttuurinsa. Jokaisella kansalla on oma rahayksikkö (suomalaisilla: 1 markka = 100 penniä), ja jokainen kansa hoitaa vain omi asioitaan. Kansainväliset urheilukilpailut ovat supistuneet yhden lajin maaotteluiksi, joita naapurikansat järjestävät toisinaan. Ulkomaanmatkat ovat sallittuja, mutta niihin pitää olla järjellinen syy. Huvitteluturismi on kielletty - ketään ei kuljeteta "aurinkorannoille" vain juomaan, syömään ja naimaan.

14. Yksinkertaisuus

Kaikki suuret muutokset, jotka on toteutettu uutta maailmanjärjestystä luotaessa, ovat vähentäneet monimutkaisuutta ja lisänneet yksinkertaisuutta. Mutta yksinkertaisuutta on pidetty myös erillisenä arvona, ja sitä on tavoiteltu tietoisesti muutamilla IP:n säädöksillä. Esimerkkejä:

Valtakunnilla ei ole erillisiä perustuslakeja — IP on kaikkien valtakuntien yhteinen perustuslaki. Kansalliset lakikirjat ovat suppeita ja selväsanaisia, koska niihin on kirjoitettu vain keskeiset oikeusperiaatteet. Lakien soveltamiskysymykset ratkaistaan terveellä järjellä ja hallinnollisilla päätöksillä. Oikeusasteita on vain kaksi: Kussakin kaupungissa toimii lääninoikeus, joka tuomitsee rikolliset, ja pääkaupungissa toimii lisäksi korkein oikeus eli valitusoikeus, joka käsittelee vain valituksia. Ihmisten välisiä riitajuttuja ei selvitetä tuomioistuimissa, vaan ne käsitellään ja ratkaistaan kylien ja kaupunkien lautakunnissa hallinnollisina asioina — jollei kylänpäällikkö tai kaupunginjohtaja ratkaise niitä oitis kovalla komennolla. Epäselvissä tapauksissa sakotetaan molempia osapuolia sosiaalisen häiriön aiheuttamisesta, yhteiskunta-rauha on arvokkaampi asia kuin pikkutarkka oikeudenmukaisuus.

Informaatiotulvaa on hillitty ja paperin haaskausta vähennetty lehdistön minimoinnilla: Jokaisessa maassa on yksi valtakunnallinen viikkolehti, joka toimii myös hallituksen tiedotuslehtenä, ja jokaisessa kaupungissa voidaan lisäksi toimittaa maakunnallista viikkolehteä. Valtakunnallisessa lehtinumerossa saa olla enintään 8, maakunnallisessa lehtinumerossa enintään 4 "aanelosen" kokoista sivua. Siinä kaikki! Lehdet on tarkoitettu vain ajankohtaisten uutisten ja tarpeellisten ohjeiden levittäjiksi. Poliittiset kirjoitukset, kuolinilmoitukset, pakinat, juurut, mainokset ja kaikki muutkin "roskat" on karsittu pois. Aikakauslehtiä ei julkaista lainkaan. Todelliset luku- ja opiskeluhalat tyydytetään kirjoilla.

Mainonta, erityisesti suoramainonta, on kielletty kokonaan. Kauppiaat saavat kuitenkin jakaa kaupastaan tuotteiden esittelylehtisiä asiakkailleen.

15. Opiskelu

Maailmassa ei ole kouluja eikä yliopistoja, ei opettajia eikä professoreita. Kouluinstituutio on korvattu itseopiskelulla, tutkintojärjestelmällä ja harjoittelulla. Käytäntö on pääpiirteissään samanlainen kaikissa kulttuurivaltioissa. Luonnonkansoilla ei ole tutkintojärjestelmääkään.

Jokaisen kulttuuri-ihmisen ensimmäinen oppikirja on ohut teos, jonka nimenä on "Aapinen", "Alkeiskirja" tms. Aapisen opiskelua ohjaavat lapsen aikuiset omaiset tai avuliaat naapurit. Lapsi, joka on lukenut ja omaksunut aapinsensa, osaa lukea ja kirjoittaa, tuntee numerot ja tietää jotakin siitä maailmasta, jossa hän elää.

Jokaisen oppikirjaksi hyväksytyn teoksen nimilehdellä on painettu luku, joka ilmoittaa sen teoksen "opintoarvon" eli opintopistemäärän. Aapisen pisteluku on 1. Kaupungeissa toimii ja kylissäkin kiertelelee valtion tutkintoviranomaisia, jotka kuulustelevat ja tarkistavat opintosävytöksiä. Aapisen hyväksytty tentti tuottaa oppiarvon 1. (Sellaisilla henkilöillä, jotka eivät ole suorittaneet aapistutkintoakaan, on oppiarvo 0.) Aapisen jälkeen voi jokainen ihminen opiskella mitä haluaa, ja jokainen hyväksytty tentti korottaa hänen oppiarvoaan kirjan nimi-lehdelle merkityllä luvulla. Oppiarvot ilmaistaan siis luvuilla (esim. Reino Repolainen 17,4), eikä sanallisia nimityksiä käytetä lainkaan.

Edellä sanottu koskee teoreettisia opintoja. Maanviljelijöiden ja karjanhoitajien lapset saavat käytännöllisen ammattiopetuksen kotitiloillaan omilta vanhemmiltaan ja voivat täydentää sitä teoreettisilla opinnoilla. Melkein kaikissa muissa ammateissa sovelletaan vanhan ammattikuntalaitoksen oppilas-kisälli-mestari-järjestelmää, jossa teoreettinen opiskelu ja käytännöllinen harjoittelu vuorottelevat ammatin vaatimusten mukaisesti. Tarkastelemme valaisevana esimerkkinä opiskelua, jonka tavoitteena on lääkäriksi valmentautuminen:

Vaihe 1: Opiskelija lukee ja tenttii nimetyt (yleissivistävät ja lääketieteelliset) alkeiskirjat.

Vaihe 2: Opiskelija toimii 2 vuotta oppilaana (sairaanhoitajana tai lääkärin apulaisena).

Vaihe 3: Opiskelija lukee ja tenttii nimetyt (yleissivistävät ja lääketieteelliset) jatko-opintokirjat.

Vaihe 4: Opiskelija toimii 2 vuotta kisällinä (apulaislääkärinä, jota mestari valvoo).

Vaihe 5: Opiskelija lukee ja tenttii nimetyt (lääketieteelliset) täydennysopintokirjat.

Vaihe 6: Opiskelija saa oikeuden toimia mestarina eli itsenäisenä lääkärinä, joka ohjaa, opettaa ja valvoo omia oppilaitaan ja kisällejään.

Jos opiskelija lukee vapaa-aikoinaan, hän voi valmistua lääkäriksi 5 vuodessa. Jos lääkäri haluaa erikoistua (esim. kirurgiksi), hänen on luettava vielä nimetyt erikoiskirjat ja toimittava säädetty aika erikoislääkärin apulaisena.

Ammattinimityksiä (esim. lääkäri) käytetään, oppiarvonimityksiä (esim. tohtori) ei käytetä. Oppiarvot ilmaistaan aina numeroilla.

16. Kulttuuritasapaino

Koska opiskelu on vapaaehtoista ja koska ihmiset saavat opiskella mitä haluavat ja juuri sen verran tai niin paljon kuin haluavat, kunkin kansan henkinen kulttuuri on muotoutunut kansalaisten halujen ja taipumusten mukaiseksi. Toisin sanoen: Ihmisten ja kulttuurin välillä vallitsee luonnollinen tasapaino. Kulttuurissa ei ole mitään teennäistä, ei mitään pakolla päähän pönttöä eikä mitään vieraista maista väkisin tuotua. Kulttuuri on kunkin kansan omien halujen, kykyjen ja taipumusten tuote, ja on sanomattakin selvää, että kansojen kulttuurit eroavat (jälleen) suuresti toisistaan.

Vaikka opiskelu on vapaaehtoista, tietämisen taso on useimmissa maissa kunnioitettavan korkea. Koska lukemisen halua ei tukahduteta kammottavissa ja kuristavissa pakkolukulaitoksissa (eli kouluissa), se on tallella ja sitä tyydytetään innokkaasti. Lukuhalua kiihottaa vielä voimakkaasti virallinen opintopistejärjestelmä, joka antaa tunnustusta ja tuottaa yhteiskunnallista arvostusta, ja samaan suuntaan vaikuttaa mahdollisuuksien tasapuolisuus: Korkean oppiarvon voi saavuttaa omilla ehdoillaan kuka tahansa, missä tahansa ja millä alalla tahansa tarvitsematta kontata vuosikausia pitkän ja mutkaisen "opintoputken" vaihteellisia askelmia.

Luonnollinen ja kitkaton tasapaino vallitsee kaikissa maissa myös aineellisen ja henkisen kulttuurin välillä. Useimmat ihmiset oppivat ammatinsa vanhemmiltaan, ja useimmissa ammateissa on teoreettisten tietojen tarve vähäinen. Opiskelusta ei ole haittaa missään ammatissa, ja monenmoisia ammatteja on tarjolla sellaisillekin henkilöille, jotka eivät ole suorittaneet aapitutkintoakaan. Ketään ei halveksita eikä syrjitä oppimattomuuden takia. Kaikkia tarvitaan.

Suurimman siunauksen uusi opintojärjestelmä on tuottanut avuttomille lapsille, joiden ei tarvitse enää mennä kammottaviin "keskityslaireihin" opettajien ja kouluterroristien rääkättäviksi. Useimmat lapset syntyvät ja kasvavat mautilloilla, jotka ovat lasten kehityksen ja terveyden kannalta optimaalisia paikkoja. Koettakaapa kuvitella: Omat vanhemmat ja sukulaiset alati

auttamassa, neuvomassa ja suojelemassa; turvallinen nurkka nukkumispaikkana; kesyjä kotieläimiä rakkaina ystävinä ja tovereina; vaihtelevat työt ja toimet; ympärillä puhdas, rehevä luonto ja sen tuhannet kiintoiset ilmiöt; luonnon rauhoittava hiljaisuus, tuttu kotipiha, tutut maisemat ja joka-aamuinen tietoisuus, ettei tarvitse mihinkään lähteä... Paremminkin ei voisi olla paratiisissakaan!

17. Perhejärjestelmä

Yhteiskunnan perusyksikkönä on perhe, joka on alun perin syntynyt miehen ja naisen avioliitosta. Perheellä on yleensä yhteinen, yhteisvoimin harjoitettava ammatti, ja perhe on vastuussa kaikkien jäsentensä (erityisesti lasten ja vanhusten) toimeentulosta. Perheestä ei voida erottaa jäseniä, joilla on oikeus perheammatin tuottamaan toimeentuloon. Mies ja nainen, jotka ovat päättäneet mennä naimisiin, voivat erota alkuperäisistä perheistään ja perustaa uuden perheen, mutta vain sellaisilla ehdoilla, ettei yksikään heidän entisten perheittensä jäsenistä jää heille, hoitoa tai toimeentuloa vaille. Viranomaiset (maaseudulla kyläpäälliköt) valvovat perhesääntöjen noudattamista.

Jokaisella perheellä on (tav. perheen valitsema) päämies eli päällikkö, joka johtaa perheen toimintaa, päättää perheen sisäiset asiat ja toimii perheensä juridisena vastuuhenkilönä. Kaikki perheen jäsenet, myös täysi-ikäiset ja tervejärkiset, ovat päällikön hallinnollisia alamaisia, mutta viranomaiset (maaseudulla kyläpäälliköt) valvovat päälliköiden käyttäytymistä ja voivat vaihtaa päällikön milloin tahansa. Tottelemattomuudesta rangaistaan lakien mukaisesti.

Koska melkein kaikki ihmiset kuuluvat johonkin perheeseen, joka huolehtii jäsentensä toimeentulosta, yhteiskunnallisen holhouksen ja huollon tarve on vähäinen. Viranomaiset huolehtivat vain niistä harvinaisista tapauksista, joissa perhejärjestelmä ei toimi, ja kukin kansa huolehtii niistä omilla tavoillaan. Yleisin tapa lienee sellainen, että hoidettava tai holhottava henkilö liitetään johonkin perheeseen, ja perhejärjestelmä toimii sitten hänenkin kohdallaan.

Koska ihmisiä on vähän, työtä paljon ja maata riittävästi, työkykyisiä työttömiä ei ole.

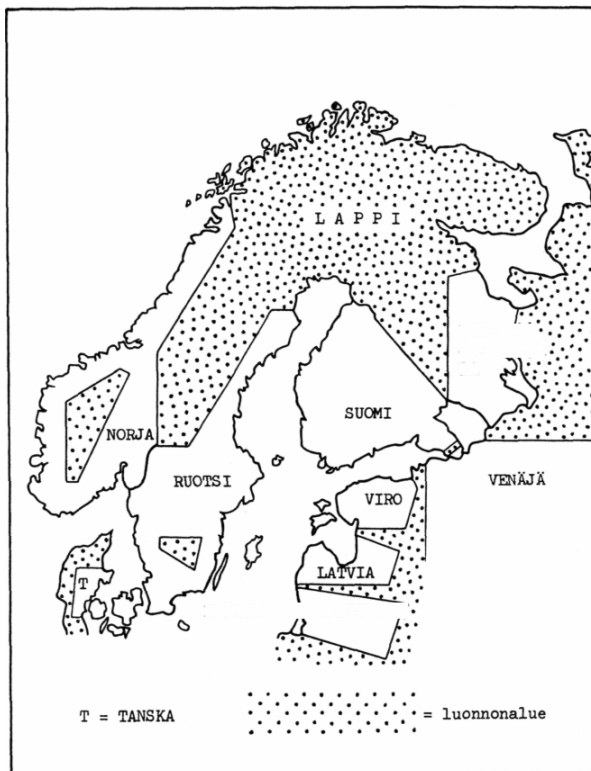
D. SUOMI VUONNA 3000

Suomen pohjoisrajana on Oulujoki, joka virtaa jälleen vapaana. Suomen itäraja on vedetty suorana viivana Oulujärven eteläpäästä Laatokan pohjoispäähän. Karjalan kannaksen eteläosassa, Suomen ja Venäjän välissä, on noin 30 km:n levyinen, asumaton luonnonalue. Sen poikki kulkee kuitenkin maantie ja rautatie (Viipurista Pietariin).

Suomen asukasluku (maksimi) on 700.000. Suomalaisista on kaupunkilaisia 70.000 ja maalaisia 630.000. Maalaisista asuu kyläkeskuksissa 63.000 ja maatiloilla 567.000. Suomen pohjoisin asutuskeskus on pieni Siikajoen kylä, joka sijaitsee Perämeren rannalla. (Oulu hylättiin kokonaan kolmesataa vuotta sitten, kun maankohoaminen oli madaltanut sen sataman käyttökelpottomaksi.) Suomen pohjoisimmissa osissa, Vaasan — Kuopion -linjan pohjoispuolella, on asutusta vähän. Kalastus ja metsästys ovat siellä tärkeitä elinkeinoja.

Suomessa on 20 kaupunkia. Nimet ja asukasluvut: Helsinki (pääkaupunki) 6.000; Tampere, Turku ja Viipuri 5.000; Hanko, Jyväskylä, Kotka, Kuusankoski ja Vaasa 4.000; Imatra, Kokemäki, Kokkola, Kuopio, Pori, Valkeakoski ja Varkaus 3.000; Lahti, Mikkeli, Porvoo ja Savonlinna 2.000. Tärkeimmät teollisuuskaupungit ovat Tampere, Kotka, Kuusankoski, Imatra, Kokemäki, Valkeakoski ja Varkaus.

Asuttuja maatiloja on Suomessa noin 94.500, ja ne ovat melko tarkasti 100 ha:n eli 1 km²:n laajuisia. Peltoa on kullakin tilalla 5 - 10 ha, raivattua laidunmaata lisäksi 3 — 5 ha. Maatilalla asuu keskimäärin 6 henkilöä (esim. vanha isäntä ja vanha emäntä, nuori isäntä ja nuori emäntä, poika ja tytär). Tavallisimpia kotieläimiä ovat hevoset, joita käytetään sekä vetojuhtina että ratsuina, lehmät ja härät, siat, lampaat, kanat, koirat ja kissat. Höyrykoneilla (lokomobiileilla) pyöritetään puimakoneita, myllyjä ja siellä täällä sirkkelisahojakin. (Kalliit koneet ovat useimmiten lähinaapureiden yhteistä omaisuutta.) Melkein kaikilla maatiloilla on pieni, tuuli- tai vesikäyttöinen generaattori, joka tuottaa sähköä valaistukseen ja radion kuuntelemiseen.

Pohjois-Eurooppa vuonna 3000.

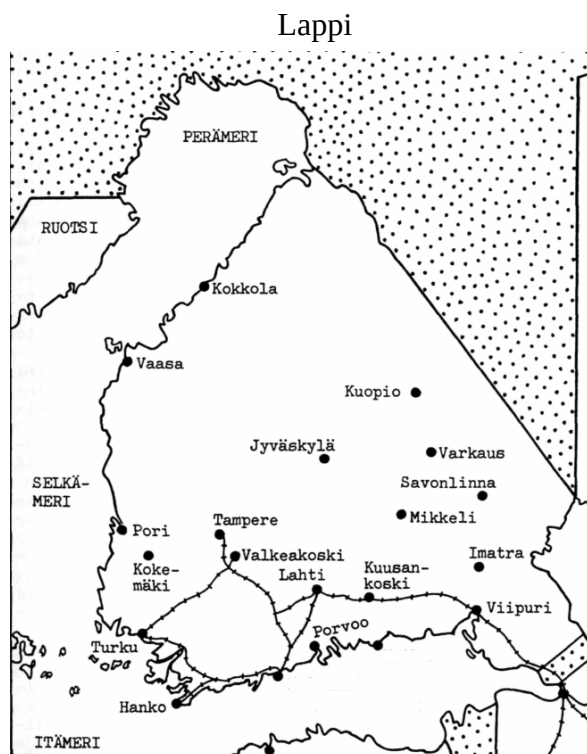
varaistalous antavat työlle ja toiminnalle syvällisen mielekkyyden, ja tiivis luonnonläheisyys pitää järjen terveenä, moraalin korkeana ja elämäntunteet aitoina. Maatilan arvokkain anti lie-nee kuitenkin tasaisen jatkuvuuden luoma tuttuuden ja turvallisuuden tunne, jota levottomissa kaupungeissa on vaikeampi tavoittaa. Kun maalainen tuntee ympäristönsä yksityiskohtaisesti ja tietää sen pysyvän muuttumattomana vuodesta toiseen, hän juurtuu kotikontuunsa ja hänen mielensä laineet laantuvat tyyneksi levollisuudeksi, jota voidaan nimittää myös onneksi.

Kyläkeskuksissa on maa jaettu tonteiksi ja palstatonteiksi. Useimmat kyläkeskusten perheet viljelevät palstoillaan ravintokasveja, onpa monilla perheillä kotieläimiäkin. Lähes kaikissa kyläkeskuksissa on asukkaiden yhteinen sähkölaitos, mutta puhelinlaitos puuttuu monista vähäväkisistä kyläkeskuksista. Postiliikenteestä huolehtii yleensä joku kauppias. Kyläkeskuksissa asuvat kylän viranomaiset: kylänpäällikkö, hänen alaisenaan toimiva poliisikonstaapeli ja valtion etuja valvova kylänsihteri, joka hoitaa mm. verotusasioita ja väestörekisteriä. Muita kyläkeskusten tavallisia asukkaita ovat kauppiaat, lääkärit, sähkömiehet, sepät, muurarit, myl-
lärit, ompelijat, räätälit, nahkurit, suutarit, puusepät, kuorma-ajurit, piijat ja rengit. Sellaisissa kyläkeskuksissa, jotka sijaitsevat valtateiden varsilla, voi olla ravintola, kapakka ja pieni mat-
kustajakotikin.

Maatiloilla on miesten ja naisten työnjako palautunut luonnollisiin uomiinsa. Miehet kalastavat ja metsästävät, huolehtivat hevosistaan, pystyttävät rakennuksia ja tekevät raskaimmat pelto- ja metsätyöt. Naiset hoitavat karjaa ja lapsiaan, leipovat ja laittavat ruokaa, ompelevat vaatteita ja pesevät pyykkiä. Elämän arkeen tuovat vaihtelua monenmoiset luonnon ilmiöt, linnut ja villieläimet, kalastus- ja metsästysseikkailut, perhetilaisuudet ja vierailut, kauppa- ja kaupunkimatkat, markkinat, vuotuiset juhlat ja paikalliset urheilukilpailut. Henkisiä virikkeitä tarjoavat konsertit, taidenäyttelyt, teatteriesitykset, radio, sanomalehdet ja varsinkin kirjat, joita on runsaasti useimmissa maataloissa. Kaupungeissa voi katsella elokuviakin.

Maatila on maalaisperheen "valtakunta", jossa se saa elää rauhassa ja jonka se saa luoda sellaiseksi kuin haluaa. Perhekohtainen toimeentulovastuu ja puolittainen oma-

Liikenne: Junalla pääsee Helsingistä Hankoon ja Turkuun, Tampereelle, Lahden ja Kuusankosken kautta Viipuriin ja sieltä edelleen Pietariin. Suomessa on noin 120 pientä linja-autoa, jotka liikennöivät kaupunkien välisillä valtatieiteillä, ja noin 700 kuorma-autoa, jotka kuljettavat tavaroita (ja jonkin verran matkustajiakin) kaupunkien ja kyläkeskusten välisillä reiteillä. Sisävesiliikenteessä on kolme matkustaja-höyrylaivaa, yksi Näsijärven, toinen Päijänteen ja kolmas Saimaan reitillä. Meriliikenteessä on suomalaisilla vain yksi pieni matkustajahöyrylaiva, joka kulkee Helsingin ja Tallinnan välillä. (Itämeren, Suomenlahden ja Pohjanlahden matkustajaliikenteestä huolehtivat kesäisin ruotsalaiset ja saksalaiset laivat.) Merireittien rahtiliikenteessä on suomalaisilla kymmenkunta pientä rannikkopurjehtijaa ja kaksi valtameripurjehtijaa. Suomen satamissa käy lisäksi muiden maiden rahtilaivoja. Koska jäänmurtajia ei ole, talvi sulkee Suomen satamat. Lentoliikenne on vähäistä: Helsingistä pääsee lentokoneella Tallinnaan, Tukholmaan ja Pietariin, mutta suomalaiset omistavat vain yhden lentokoneen, joka liikennöi Tallinnan reitillä.

Suomi vuonna 3000.

työkaluja, maatalous- ym. koneita, polkupyöriä, nautoja, ruuveja, saranoita ym. rakennneosia, piikkilankaa ja sähköjohtoja, puhelimia, radioita ja muita sähkölaitteita, metsästysaseita, lampuöljyä ja moottoribensiiniä (maaöljystä), saippuaa ja kynttilöitä, makkaroita ja lihasäilykkeitä, sokeria, alkoholia ja olutta, ikkunalasiasia ja muovipulloja, tiiliä, tulitikkuja, kirjoja ym. Koska suomalaiset vievät paperia ulkomaille, sen valmistus on keskitetty rautateiden varsille ja satamakaupunkeihin. Selluloosan ja paperin valmistus on yhdistetty. Erillisiä selluloosatehtaita ei ole, eikä selluloosaa myydä ulkomaille.

Kaikki tehtaat ovat pieniä laitoksia, ja jokaiselle tehtaalle on määrätty markkina-alue tai säädetty tuotantomaksimi. Teollisuusyritykset ovat osakeyhtiö- tai osuuskuntamuotoisia, ja periaatteena on, että osakkaat tai jäsenet osallistuvat aktiivisesti yrityksen toimintaan. (Ulkopuolisiksi osakkaiksi hyväksytään vain eläkkeelle jääneet aktiiviosakkaat.) Yritykset eivät kilpaile keskenään. Toiminnan päämääränä ei ole taloudellinen voitto, vaan tuotannon ja toimeentulon jatkuvuus.

Ulkomaankauppa: Suomalaiset ostavat veturiteita ja rautatievaunuja Venäjältä, höyrykoneita Englannista, sähkögeneraattoreita ja lääketieteellisiä välineitä Saksasta, autoja Saksasta ja Ranskasta, kahvia Brasiliasta, valaanrasvaa Islannista, kirjoja, lääkkeitä, maaöljyä, suolaa ja tupakkaa monista maista. (Alkoholipitoisia juomia ei Suomeen tuoda.) Suomalaiset myyvät paperia Saksaan, Englantiin, Brasiliaan, Islantiin ja Välimeren maihin. Maaöljy tuodaan Suomeen rautatievaunuissa Venäjältä tai Venäjän kautta. Merikuljetukset hoidetaan osittain suomalaisilla, osittain muiden maiden laivoilla. Kahville ja tupakalle on määrätty huomattava ylellisyysvero, joka tuottaa varoja valtion kassaan.

Teollisuus: Maaseudun kyläkeskuksissa edustavat teollisuutta vain pienet myllyt, nahkurien verstaat, sahalaitekset ja tiilitehtaat. Kaupunkien tehdaslaitoksissa valmistetaan selluloosaa, paperia ja pahvia, lankoja, kankaita ja köysiä, taloustavaroita ja

Osingot ja työpalkat riippuvat toiminnan tuloksellisuudesta ja voivat siis vaihdella vapaasti: Rahaa jaetaan vain mahdollisuuksien mukaan, ja tähän joutuvat tyytymään myös ulkopuoliset palkkatyöläiset, joita on toisinaan pakko pestata. Valtakunnan hallitus tarkkailee yritysten toimintaa ja voi tarvittaessa korottaa tai alentaa tuotteiden myyntihintoja. Se voi myös peruuttaa toimiluvan, jos yritys rikkoo sääntöjä.

E. YLEISKATSAUS 3000

Mitä maailmassa on?

Maapallo on puhdistunut ihmisen saasteista. Ilma, pohjavedet, joet, järvet ja meret ovat puhtaita.

Kaloja on runsaasti merissä ja vesistöissä. Riistaeläimiä ja riistalintuja on yllin kyllin kulttuurialueillakin.

Luonnon ja kulttuurin välillä vallitsee loputon tasapaino, joka takaa molempien säilymisen.

Kaikilla kansoilla on riittävästi elintilaa, ja kansojen välillä vallitsee loputon rauha.

Ihmisten elämä on toiminnallista, luonnonläheistä ja antoisaa. Elämäntunteet ovat aitoja, syviä ja tyydyttäviä. Mielenterveysongelmat ovat harvinaisia.

Ihmiset ovat yleensä hyväkuntoisia, tarmokkaita ja voimakkaita, luonnollisella tavalla taitavia ja viisaita, kunniallisia, rehellisiä, hyväntahtoisia ja yhteistyökykyisiä.

Perhesiteet ovat lujia. Ihmiset huolehtivat toisistaan, ja sosiaalinen solidaarisuus vahvistaa yhteiskuntaa.

Kirjat ovat jälleen kulttuurin tiedollisena perustana, ja taiteet ovat toipuneet pitkällisestä rapiotilastaan.

Mitä maailmassa ei enää ole?

Ei luonnon tuhoutumisen pelkoa. Ei ilmaston lämpenemisvaaraa. Ei radioaktiivisen säteilyn uhkaa. Ei kaatopaikkoja eikä kaupunkisaasteita. Ei uhanalaisia eläin- ja kasvilajeja. Ei luonnonsuojelukustannuksia.

Ei elintilan puutetta. Ei kansallisen puolustautumisen tarvetta. Ei kansallisia armeijoita eikä valtavia varustelu-kustannuksia. Ei loputonta ihmisten teurastamista.

Ei julmia diktaattoreita. Ei aatteellista aivopesua. Ei kapinoita eikä terrorismia. Ei poliittista eikä uskonnollista valtataistelua. Ei poliittisia pakolaisia. Ei rotuongelmia eikä muukalaisvihaa.

Ei poliittisia puolueita eikä puoluetukiaisia. Ei rettelöiviä ammattijärjestöjä eikä ikuisesti tyytymättömiä, lakkoilevia työläisiä. Ei järjestäytynyttä rikollisuutta.

Ei kansainvälistä kilpailua eikä yritysten keskinäistä kilpailua. Ei konkursseja eikä kurssitappioita. Ei tuotannon tehostuspaineita työpaikoilla. Ei ajanpuutetta eikä ainaista kiirettä. Ei kilpailun aiheuttamaa kireyttä talouselämässä. Ei työttömyyttä.

Ei uraanikaivoksia. Ei atomipommeja eikä muitakaan joukkotuhoaseita. Ei vaarallisia ydinvoimaloita. Ei uhkaavaa energiapulaa. Ei suihkulentokoneiden jyminää. Ei taukoamatonta moottorien pärinää. Ei reistailevia tietokoneita. Ei liikennemuuhkia. Ei loputonta matkustamista kodin ja työpaikan välillä. Ei kohtuuttomia konekustannuksia.

Ei maanomistusriitoja. Ei maatilojen perintökustannuksia. Ei maataloustukiaisia. Ei ravinnon puutetta eikä toivotonta köyhyyttä. Ei aliravittuja lapsia.

Ei kallista kouluinstituutiota. Ei orjuuttavaa opettajamafiaa. Ei lasten räökkäystä kouluissa. Ei kohtuuttomia, jatkuvasti kasvavia opintovaatimuksia. Ei röyhkeätä, omahyväistä ja vallanhiemoista oppiarvoylimystä.

Ei jokailtaista TV:n tuijotusta eikä siitä johtuvaa psyykkistä tylsyyttä. Ei mainossaastetta eikä turruttavaa informaatiotulvaa. Ei liikunnan puutteesta johtuvia sairauksia. Ei tarkoituksettomuuden ja toimeettomuuden aiheuttamaa turhautuneisuutta. Ei kaupunkilaistyhmyyttä.

Ei hallinnollista byrokratiaa. Ei nöyryyttävää sosiaalista holhousta. Ei yhteiskunnallista syrjäytyneisyyttä. Ei hylättyjä vanhuksia.

Tässä kirjasessa esitettyjen kulttuurimuutosten toteuttaminen olisi käytännössä mahdollista ja melko helppoakin. Mahdotonta on vain saada typerät, luonnosta vieraantuneet ihmiset ymmärtämään omat etunsa ja toimimaan niiden mukaisesti.

Maapallo on kaunis ja biologisesti suunnattoman rikas taivaankappale. Ei sitä pitäisi hävittää. Jos jotakin on hävitettävä, hävitettäköön se luonnon, mielisairas laji, joka pyrkii kaiken hävittämään: ihminen!